

תפ"ח 14793/01/19 - מדינת ישראל נגד טום שלו

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 14793-01-19 ישראל נ' שלו

11 נובמבר 2020

לפני: כב' סגן הנשיאה, השופט נתן זלוצ'ובר - אב"ד

כב' השופט שלמה פרידלנדר

כב' השופטת דינה כהן

המאשימה: מדינת ישראל

ע"י באות-כוחה - עו"ד שיר בן-עמי ועו"ד אלכסנדרה קרא

נגד

הנאשם: טום שלו

ע"י באי-כוחו - עו"ד אסף דוק ועו"ד תומר מזרחי

גזר דין

נאסר בזאת פרסום כל פרט המזהה את המתלוננות או משפחתן לרבות שמות, מקום מגורים, מקום עבודה ולימודים.

ס. הנשיאה נתן זלוצ'ובר - אב"ד

בדיון מיום 26.12.2019 הצהירו הצדדים כי הגיעו להסדר טיעון. הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן, אך טען כי המעשים המנויים באישומים 2 ו-4 לכתב האישום המתוקן אינם משתכללים לכדי עבירה פלילית בדמות סעיף 214(ב1) לחוק העונשין בדבר שימוש בגופו של קטין לעשיית פרסום תועבה. באי כוח הצדדים נחלקו באשר לשאלה משפטית זו ולאחר שמיעת טיעוניהם שהתמקדו בעיקר בפן המשפטי ולאחר עיון בראיות מתוך חומר החקירה, ניתנה

עמוד 1

הכרעת הדין במסגרתה דחינו את טענות ההגנה והרשענו, בהכרעת הדין שניתנה בתאריך 11.02.2020, את הנאשם בכל העובדות שיוחסו לו בכתב האישום המתוקן.

הצדדים לא הגיעו להסדר לעונש. בתמצית, הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן, לפיו בתקופה הרלוונטית לכתב האישום, התחזה הנאשם לבחורה צעירה בשם ס. א. אזרחית ותושבת ישראל ילידת שנת 1995, פתח חשבון אינסטגרם על שמה והשתמש בתמונות מתוך חשבונות הפייסבוק והאינסטגרם שלה, כל זאת ללא ידיעתה או הסכמתה. הנאשם ביצע את ההתחזות כאמור במטרה ליצור קשר עם קטינות ובגירות בעלות חשבון אינסטגרם ולפתותן במרמה להתכתב עמו ובהמשך להצטלם עבורו בעירום מלא או חלקי ולבצע בעצמן מעשים מגונים, מעשי אינוס ומעשי סדום, הכל כמפורט באישומים שבכתב האישום המתוקן. נוסף על כך, החזיק הנאשם כ-100 קבצי פרסומי תועבה לכל הפחות ובהם דמויות של קטינים כמפורט באישום 10 שבכתב האישום המתוקן.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, הקטינות שעניינן מפורט באישומים 2-6 שבכתב האישום המתוקן שלחו לנאשם תמונות וסרטונים מיניים, שכללו ביצוע עבירות מין שונות בגופן והנאשם נהג לשלוח תמונות וסרטונים אלה לחשבון הפייסבוק האישי שלו באמצעות המסנר.

בנוסף, במהלך התקופה הרלוונטית לכתב האישום, ניסה הנאשם ליצור קשר עם מספר לא ידוע של קטינות נוספות, בכך שניסה לפנות אליהן באמצעות חשבון האינסטגרם הפיקטיבי, אולם המהלך לא הבשיל לכדי ביצוע עבירות מין של הקטינות בגופן, שכן הן לא השיבו לפניותיו.

במסגרת הכרעת הדין האמורה הורשע הנאשם ב-10 אישומים שונים, ואלו הן עובדות כתב האישום המתוקן ופירוט העבירות בהן הורשע הנאשם, כאשר לצד כל עבירה רשום העונש המירבי הקבוע לצידה בחוק:

אישום ראשון

1. במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה במהלך שנת 2018, העתיק הנאשם לרשותו מחשבונות הפייסבוק והאינסטגרם של ס. תמונות ששמרה בחשבונותיה, ללא ידיעתה.
2. בסמוך לאחר מכן, פתח הנאשם חשבון פיקטיבי באינסטגרם בשם "S..." והעלה אליו את תמונותיה של ס., אותן העתיק כאמור לרשותו, כל זאת ללא ידיעתה או הסכמתה. במעשיו כאמור יצר הנאשם חשבון אינסטגרם פיקטיבי הנחזה להיות כחשבון האינסטגרם של ס.
3. הנאשם השתמש בחשבון האינסטגרם הפיקטיבי האמור לעיל ופנה באמצעותו ל-9 קטינות (להלן: "המתלוננות"), תוך שהציג עצמו בפניהן ככזב כס.2. הנאשם שלח למתלוננות תמונות של ס. שהעתיק לרשותו וכן תמונות מיניות לגביהן טען ככזב כי ס. מתועדת בהן. הנאשם החמיא למתלוננות כדי לגרום להן לשתף עמו פעולה ולתת בו אמון. במהלך ההתקשרות עם המתלוננת ניסה הנאשם להניע אותן לצלם עצמן כשהן מבצעות בגופן מעשים מיניים ולשלוח לו תמונות וסרטונים אלה לצורך גירוי וסיפוק מיני.
4. במעשיו אלה, הציג עצמו הנאשם ככזב בפני קטינות כס., תוך שימוש בתמונותיה ושמה באמצעות תכתובות באינסטגרם וזאת בכוונה להונות, כן העביר הנאשם לאחרים מידע כוזב במחשב, שיש בו כדי להטעות בהתאם למטרות השימוש בו.

הוראות החיקוק לפיהן הורשע הנאשם:

א. העברת מידע כוזב במחשב (ריבוי עבירות) - עבירה לפי סעיף 3(א)(1) לחוק המחשבים, התשנ"ה-1995.
העונש בחוק: עד 5 שנות מאסר.

ב. התחזות כאחר (ריבוי עבירות) - עבירה לפי סעיף 441 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977. **העונש בחוק: עד 3 שנות מאסר.**

אישום שני

1. ביום 9.12.2018 או בסמוך לכך, יצר הנאשם קשר עם ל', קטינה ילידת שנת 2010, בהיותה כבת 8.5 שנים, באמצעות חשבון האינסטגרם הפיקטיבי, כשהוא מציג עצמו בכזב בשם "ס."

2. על מנת לרכוש את אמונה של ל' ולזכות בשיתוף פעולה מצידה, השתמש הנאשם בשפה התואמת את גילה, התעניין בה, שיתף אותה בפרטים כוזבים על אודות הדמות הפיקטיבית אותה גילם והחמיא לה על מראה החיצוני. הנאשם ביצע את האמור במטרה לפתות את ל' במרמה להתכתב עמו ובהמשך להצטלם עבורו בעירום מלא ולבצע בעצמה מעשים מגונים, מעשי אינוס ומעשי סדום. על מנת להסוות את מעשיו, הנאשם הקפיד לוודא מול ל' שרק היא רואה את ההודעות וכי אין בקרבתה אנשים נוספים.

3. בראשית ההתכתבות ביניהם הנאשם ביקש מל' כי תחווה דעתה על התמונות של ס. המופיעות בפרופיל האינסטגרם הפיקטיבי שפתח, תוך שהפנה אליה שאלות מיניות, ביניהן, **"החזיה יפה?"**, **"הציצי יפה?"**, **"לך יש תחת יפה?"**.

4. במהלך ההתכתבות ביניהם, הנאשם הציע ל-ל' הצעות בעלות אופי מיני בוטה, לשם גירוי וסיפוקו המיני. כדי לשכנעה להסכים להן, כתב הנאשם ל-ל', תחת זהותה הבדויה של ס., כי הן חברות טובות והסביר לה שמשום ששתיהן בנות - **"זה בסדר"**. בין היתר, הנאשם כתב ל-ל' **"רוצה לגעת לי בציצי?"**, **"היית מנשקת לי אותם (את החזה)?"**, **"בא לי שתנשקי לי את הציצים"**, **"אני הייתי רוצה ללקק לך את החור בתחת"**, **"אני הייתי פותחת רגליים ואת היית מתכופפת ומלקקת נכון? כמו ילדה טובה"**.

5. עוד במסגרת ההתכתבות, ביקש הנאשם מ-ל', תחת זהותה הבדויה של ס., כי תשלח לו תמונה של ישבנה ושל חזה ושתתאר לו מה היא לובשת, כל זאת לשם גירוי וסיפוקו המיני. במטרה להשיג את הסכמתה לשלוח לו תמונות אינטימיות כאמור, הבטיח הנאשם לל' כי **"זה יהיה הסוד שלנו"**, כמו כן, בניסיון להשפיע על ל' לשלוח לו תמונות מיניות של עצמה, שלח הנאשם לל' תמונות מיניות שונות וטען בפניה בכזב, לגבי חלקן, כי ס. מופיעה בהן.

בהמשך, כשנוכח הנאשם לדעת כי ל' אינה נעתרת לבקשותיו לשלוח לו תמונות עירום שלה, התנה את המשך שליחת התמונות המיניות על ידו בשליחת תמונותיה המיניות, הכל כדי לעודד אותה לבצע את מבוקשו.

6. לאחר הפצרות חוזרות ונשנות מצד הנאשם, כתוצאה ממצג השווא ובהאמינה כי היא מתכתבת עם "ס.", נערה בת 16, נעתרה ל' לבקשות הנאשם, צילמה עצמה בעירום חלקי ומלא, ושלחה את התמונות לנאשם. בין התמונות, שלחה ל' לנאשם תמונה של איבר מינה. הנאשם החמיא לל' על תמונה זו וכתב **"הוא ממש ממש יפה וחלק"**.

7. במסגרת ההתכתבות, ביקש הנאשם מל' לשלוח לו תמונות של אמה כשהיא עירומה. לצורך כך, הנחה הנאשם את ל' לצלם את אמה בשעה שהיא מחליפה בגדים. כדי לשכנעה לעשות כן, הבטיח הנאשם לל', תחת הזהות הבדויה, כי ישלח תמונה של אמה ("של ס.") בעירום. ל' סירבה לכך.
8. בהמשך, הנאשם ביקש מל' כי תצלם עצמה כשהיא משפשפת את איבר מינה, לשם גירוי וסיפוקו המיני. כתוצאה, ממצג השווא, צילמה עצמה ל' כשהיא משפשפת את איבר מינה ושלחה את הסרטון לנאשם באמצעות האינסטגרם. הנאשם שאל את ל' איך הרגישה כשעשתה זאת וכן שאל אותה אם הכניסה פעם אצבע לאיבר מינה, הכל לשם גירוי וסיפוקו המיני.
9. הנאשם המשיך והתכתב עם ל' בתדירות יומיומית. ביום הרביעי להתכתבות, שאל הנאשם את ל' אם התגעגעה אליו. ל' השיבה שלא וביקשה מהנאשם לשים לב לכך שהוא שולח לה הודעות כל יום. בתגובה כתב לה הנאשם, תחת זהותה הבדויה של ס., כי רצה להיפגש עם ל' ושל **"תלקק לה את הציצים"**.
- בהמשך, ביקש הנאשם מל' תחת זהותה הבדויה של ס., כי תצלם את עצמה כשהיא משפשפת את איבר מינה, לשם גירוי וסיפוקו המיני. בעקבות בקשתו, ל' שלחה לו סרטון שלה והנאשם כתב לה - **"יצאת כל כך סקסית"** ושאל אותה כמה היא רטובה. ל' שלחה לנאשם תמונה נוספת של איבר מינה והנאשם הגיב **"יאמיי את יודעת קוראים לזה כוס"** וכן כתב לה שאיבר המין שלה מושלם.
10. בהמשך, ביקש הנאשם מל' כי תצלם עצמה כשהיא מחדירה אצבע לאיבר מינה. בהמשך, צילמה את עצמה ל' כשהיא מחדירה אצבע לאיבר מינה ושלחה את התמונה לנאשם.
11. בהמשך, הנאשם שאל את ל' אם היא נהנית יותר משפשוף איבר מינה או מהכנסת האצבע לאיבר מינה וכן שאל אותה אם הכניסה את האצבע עמוק לאיבר מינה. הנאשם ביקש מל' לצלם עצמה כשהיא מחדירה אצבע לאיבר מינה. כדי לשכנעה לעשות כן שלח הנאשם, תחת זהותה הבדויה של ס., תמונות של אישה מכניסה אביזר מין מסוג "דילדו" לאיבר מינה, תוך יצירת מצג שווא בפני ל' כאילו מדובר בס.. כתוצאה מכך, צילמה עצמה ל' כשהיא מחדירה אצבע לאיבר מינה ושלחה את הסרטון לנאשם. הנאשם הנחה את ל' להחדיר את אצבעה עמוק והיא שלחה לו סרטון נוסף שלאחריו כתבה **"אני מחנישה (צ"ל מכניסה- השגיאה במקור) עד הסוף"**.
12. בהמשך, שלח הנאשם לל' סרטון של גבר ואישה מקיימים יחסי מין תוך שמסר לה כי האישה המצולמת בסרטון היא חברה של ס. וכן תמונה של הגבר מהסרטון כשהוא מלקק את חזה האישה. בהמשך, הנאשם הורה לל' במפורש לצלם עצמה כשהיא מחדירה אצבע לאיבר מינה בזו הלשון **"תכניסי אצבע אני רוצה לראות איך את מכניסה"**, הכל לשם גירוי וסיפוקו המיני. בתגובה לכך, צילמה עצמה ל' בעירום כשהיא מחדירה אצבע לאיבר מינה ושלחה לנאשם את הסרטון.
13. הנאשם שלח לל' תוכן נוסף בעל אופי מיני. בהמשך, הורה לל' להחדיר אצבע לאיבר מינה פעם נוספת בזו הלשון **"תקשיבי תשכבי על הגב תרימי רגליים ותכניסי אצבע אני כם (הטעות במקור) עושה"** וכתב, תחת זהותה הבדויה של ס. **"תקשיבי, אני ממש רטובה"**. בתגובה לכך, צילמה עצמה ל' בעירום כשהיא מחדירה אצבע לאיבר מינה ושלחה לנאשם את הסרטון.
14. בהמשך אותו יום, ביקש הנאשם מל' להחדיר אצבע לישבנה. כדי לעודד את ל' לבצע את מבוקשו, שלח

הנאשם לל" סרטון בו נראית אישה מכניסה ידית של מברשת שיער לפי הטבעת, תוך יצירת מצג שווא בפני ל" כאילו מדובר בס.. הנאשם שאל את ל" אם יש בבעלותה מברשת כזו וכשהשיבה בחיוב, ביקש ממנה לצלם את המברשת. לאחר של" שלחה לו תמונה כאמור, שאל הנאשם את ל" אם המברשת תיכנס לתוך פי הטבעת שלה. בהמשך, הורה הנאשם ל-ל" במפורש להחדיר את המברשת לפי הטבעת, בזו הלשון "תנסי לשכב על הגב לפתוח רגליים להכניס בין הרגליים". ל" ניסתה להחדיר את ידית המברשת לפי הטבעת שלה והצליחה להחדיר רק את קצה ידית המברשת.

15. בהמשך, ביקש הנאשם כי ל" תצלם עצמה במקלחת ותשלח לו את התמונה.

16. במהלך ההתכתבות בין הנאשם לל" וכתוצאה ממצג השווא המתואר לעיל, צילמה עצמה ל" בעירום מלא מספר פעמים הזדמנויות, לרבות תצלומים של איבר מינה וסרטונים בהם היא נראית משפשפת את חזה ואת פי הטבעת שלה ושלחה את התמונות והסרטונים לנאשם באמצעות האינסטגרם. את התכנים המצולמים ששלחה לנאשם, צילמה ל" בחדרה ובחדר הרחצה, כשכל בני משפחתה נוכחים בבית, אך הכל נעשה ללא ידיעתם.

17. ביום 14.12.2018 הבחינה אמה של ל" בהתכתבות שניהלה בתה עם הנאשם. האם פנתה למשטרה ומסרה תלונה. ביום 16.12.2018 החלה המשטרה לפקח על חשבון האינסטגרם של ל", כאשר הנאשם לא ידע על כך. ביום 17.12.2018 הנאשם כתב לחשבון האינסטגרם של ל", תחת זהותה הבדויה של ס., כי קנה עבור ל" אביזר מין מסוג "דילדו" במספר צבעים כך שתוכל לבחור והציע לה להיפגש עמו.

18. במעשיו המתוארים לעיל, גרם הנאשם לל" לבצע בעצמה בחמש הזדמנויות מעשי אינוס, בדרך של החדרת איבר מאיברי גופה לאיבר מינה, בהיותה מתחת לגיל 16 ובנסיבות של הסכמה שהושגה במרמה לגבי מיהות העושה. כן גרם הנאשם לל" לבצע בעצמה, במספר הזדמנויות, מעשים מגונים, בהיותה מתחת לגיל 16 ובנסיבות של הסכמה שהושגה במרמה לגבי מיהות העושה.

19. עוד במעשיו המתוארים לעיל, השתמש הנאשם בגופה של ל" במספר הזדמנויות לעשיית פרסומי תועבה.

20. כמו כן, הטריד הנאשם מינית את ל", בהיותה קטינה מתחת לגיל 15 בכך שהפנה אליה התייחסויות חוזרות המתמקדות במיניותה.

הוראות החיקוק לפיהן הורשע הנאשם:

1. גרם מעשה אינוס בקטינה שטרם מלאו לה שש עשרה שנים בהסכמה שהושגה במרמה (ריבוי עבירות) - עבירה לפי סעיף 345(ב)(1) בנסיבות סעיף 345(א)(2) יחד עם סעיף 350 לחוק. **העונש לעבירה בחוק: עד 20 שנות מאסר.**

2. גרם מעשה סדום בקטינה שטרם מלאו לה שש עשרה שנים בהסכמה שהושגה במרמה - עבירה לפי סעיף 347(ב) בנסיבות סעיפים 345(ב)(1) ו- 345(א)(2) יחד עם סעיף 350 לחוק. **העונש לעבירה בחוק: עד 20 שנות מאסר.**

3. גרם מעשה מגונה בקטינה שטרם מלאו לה שש עשרה שנים בהסכמה שהושגה במרמה (ריבוי עבירות) - עבירה לפי סעיף 348(ב) בנסיבות סעיפים 345(ב)(1) ו- 345(א)(2) יחד עם סעיף 350 לחוק. **העונש לעבירה בחוק: עד 10 שנות מאסר.**

4. שימוש בגופו של קטין לעשיית פרסום תועבה (ריבוי עבירות) - עבירה לפי סעיף 214 (ב1) לחוק. **העונש לעבירה בחוק: עד 7 שנות מאסר.**

5. הטרדה מינית - עבירה לפי סעיף 5(א) יחד עם סעיפים 3(א)(4) ו-3(א)(6)(א) לחוק למניעת הטרדה מינית, התשנ"ח - 1998. **העונש לעבירה בחוק: עד 2 שנות מאסר.**

אישום שלישי

1. במחצית השניה של שנת 2018, יצר הנאשם קשר עם ג', קטינה ילידת שנת 2008 בהיותה כבת 10.5 שנים, באמצעות חשבון האינסטגרם הפיקטיבי.

2. הנאשם החמיא לג' וביקש ממנה, תחת זהותה הבדויה של ס., לצלם עצמה בעירום כשהיא נוגעת בגופה ולשלוח לו את התמונות, הכל לשם גירוי וסיפוקו המיני. בהאמינה כי היא מתכתבת עם נערה בשם ס., ג' שלחה לנאשם תמונות וסרטונים בהן היא נראית בעירום חלקי ומלא, לרבות כשהיא נוגעת באיבר מינה.

3. בהמשך, ביקש הנאשם מג', תחת זהותה הבדויה של ס., לצלם את אחותה בעירום ולשלוח לו את התמונות. בעקבות בקשה זו, חסמה ג' את חשבון של הנאשם באינסטגרם מליצור עמה עוד קשר.

4. במעשיו המתוארים לעיל, הטריד הנאשם מינית את ג', בהיותה קטינה מתחת לגיל 15, בכך שהפנה אליה התייחסויות חוזרות המתמקדות במיניותה.

הוראת החיקוק לפיה הורשע הנאשם:

הטרדה מינית - עבירה לפי סעיף 5(א) יחד עם סעיפים 3(א)(4) ו-3(א)(6)(א) לחוק למניעת הטרדה מינית. העונש לעבירה בחוק: עד 2 שנות מאסר.

אישום רביעי

1. במחצית השנייה של שנת 2018, יצר הנאשם קשר עם ה', קטינה ילידת שנת 2010 בהיותה כבת 8.5 שנים, באמצעות חשבון האינסטגרם הפיקטיבי.

2. הנאשם החמיא לה' וביקש ממנה, תחת זהותה הבדויה של ס., לצלם עצמה בעירום כשהיא נוגעת בגופה ולשלוח לו את התמונות. בהאמינה כי היא מתכתבת עם נערה בשם ס., ה' צילמה עצמה נוגעת בגופה בעירום במספר הזדמנויות, לרבות תצלומים בהם היא נראית נוגעת באיבר מינה ושלחה את התמונות לנאשם באמצעות האינסטגרם.

3. תוך שהיא מתכתבת עם הנאשם, נפגשה ה' עם חברתה, גם היא קטינה ילידת שנת 2010 (להלן "או"). הנאשם, תחת זהותה הבדויה של ס., ביקש מהשתיים לצלם עצמן בעירום ובהמשך ביקש כי יצלמו עצמן נוגעות אחת בישראל של השנייה, הכל לשם גירוי וסיפוקו המיני. כדי לשכנע לעשות כן, שלח הנאשם לה' תמונה מינית לגביה טען בכזב כי ס. מתועדת בה והנחה את ה' ואת חברתה או', לצלם עצמן באופן דומה. בעקבות מצג השווא המתואר לעיל, ה' וחברתה או' הצטלמו בעירום חלקי, כאשר הן נוגעות אחת בישראל של השנייה בהתאם לבקשתו של הנאשם ושלחו את התמונות לנאשם באמצעות האינסטגרם.

4. במעשיו המתוארים לעיל, גרם הנאשם לה' ולחברתה או' לבצע בעצמן, במספר הזדמנויות, מעשים מגונים, בהיותן מתחת לגיל 16 ובנסיבות של הסכמה שהושגה במרמה לגבי מיהות העושה.
 5. עוד במעשיו המתוארים לעיל, השתמש הנאשם בגופן של ה' וחברתה או' במספר הזדמנויות לעשיית פרסומי תועבה.
 6. עוד במעשיו המתוארים לעיל, הטריד הנאשם מינית את ה', בהיותה קטינה מתחת לגיל 15, בכך שהפנה אליה התייחסויות חוזרות המתמקדות במיניותה.
- הוראות החיקוק לפיהן הורשע הנאשם:

1. גרם מעשה מגונה בקטינה שטרם מלאו לה שש עשרה שנים בהסכמה שהושגה במרמה (ריבוי עבירות) - עבירה לפי סעיף 348(ב) בנסיבות סעיפים 345(ב)(1) ו-345(א)(2) יחד עם סעיף 350 לחוק. **העונש לעבירה בחוק: עד 10 שנות מאסר.**
2. שימוש בגופו של קטין לעשיית פרסום תועבה (ריבוי עבירות) - עבירה לפי סעיף 214(ב) לחוק. **העונש לעבירה בחוק: עד 7 שנות מאסר.**
3. הטרדה מינית (לגבי הקטינה ה') - עבירה לפי סעיף 5(א) יחד עם סעיפים 3(א)(4) ו-3(א)(6) לחוק למניעת הטרדה מינית. **העונש לעבירה בחוק: עד 2 שנות מאסר.**

אישום חמישי

1. במחצית השנייה של שנת 2018, יצר הנאשם קשר עם א', קטינה ילידת שנת 2009 בהיותה כבת 9 שנים, באמצעות חשבון האינסטגרם הפיקטיבי.
2. הנאשם החמיא לא' וביקש ממנה, תחת זהותה הבדויה של ס., לצלם עצמה נוגעת בגופה בעירום לשם גירוי וסיפוקו המיני. בהאמינה כי היא מתכתבת עם נערה בשם ס., א' שלחה לנאשם תמונות וסרטונים בהם היא נראית בעירום, לרבות כשהיא נוגעת באיבר מינה.
3. במעשיו המתוארים לעיל, הטריד הנאשם מינית את א', בהיותה קטינה מתחת לגיל 15, בכך שהפנה אליה התייחסויות חוזרות המתמקדות במיניותה.

הוראות החיקוק לפיהן הורשע הנאשם:

- הטרדה מינית - עבירה לפי סעיף 5(א) יחד עם סעיפים 3(א)(4) ו-3(א)(6) לחוק למניעת הטרדה מינית. **העונש לעבירה בחוק: עד 2 שנות מאסר.**

אישום שישי

1. במחצית השנייה של שנת 2018, יצר הנאשם קשר עם אי', קטינה ילידת שנת 2006 בהיותה כבת 12 שנים, באמצעות חשבון האינסטגרם הפיקטיבי.
2. על מנת לרכוש את אמונה של אי', הנאשם התעניין בה, שיתף אותה בפרטים כוזבים על אודות הדמות הפיקטיבית אותה גילם והחמיא לה על המראה החיצוני שלה.
3. הנאשם ביקש מאי', תחת זהותה הבדויה של ס., שתתאר לו מה היא לובשת, את מראה הגוזיה שלה ואת צבע התחתונים, הכל לשם גירוי וסיפוקו המיני. כן ביקש הנאשם מאי', שתחווה דעתה על תמונה ששלח לה בה נראית אישה בחזה חשוף, לגביה טען בכזב כי ס. מתועדת בה, תוך שהפנה אליה שאלות מיניות בקשר לחזה של ס.. בהמשך, התייחס הנאשם לגודל החזה של אי' ולמראהו, וביקש, תחת זהותה הבדויה של ס., שתצלם עצמה בחזה חשוף ותשלח לו את התמונה כך שיוכל לחוות את דעתו על גודלו.
4. אי' סירבה לבקשת הנאשם לשלוח לו תמונות שלה בעירום חלקי, אך בהאמינה כי היא מתכתבת עם ס., נעתרה חלקית לבקשת הנאשם ושלחה לו מספר תמונות שלה כשהיא לבושה בחולצה ותחתונים בלבד וכן תמונה שלה לבושה בתחתונים כשהיא מרימה את חולצתה ותחתיה נראית גוזיה.
5. במסגרת ההתכתבות, הנאשם הציע לאי' להיפגש עימו.
6. על מנת להסוות את מעשיו, הנאשם הקפיד לוודא מול אי' כי היא בלבד רואה את ההודעות, וכי אין בקרבתה אנשים אחרים.
7. במעשיו המתוארים לעיל, גרם הנאשם לאי' לבצע בעצמה, במספר הזדמנויות, מעשים מגונים, בהיותה מתחת לגיל 16 ובנסיבות של הסכמה שהושגה במרמה לגבי מיהות העושה.
8. עוד במעשיו המתוארים לעיל, הטריד הנאשם מינית את אי', בהיותה קטינה מתחת לגיל 15, בכך שהפנה אליה התייחסויות חוזרות המתמקדות במיניותה.

הוראות החיקוק לפיהן הורשע הנאשם:

1. גרם מעשה מגונה בקטינה שטרם מלאו לה שש עשרה שנים בהסכמה שהושגה במרמה (ריבוי עבירות) - עבירה לפי סעיף 348(ב) בנסיבות סעיפים 345(ב)(1) ו-345(א)(2) יחד עם סעיף 350 לחוק. **העונש לעבירה בחוק: עד 10 שנות מאסר.**
2. הטרדה מינית - עבירה לפי סעיף 5(א) יחד עם סעיפים 3(א)(4) ו-3(א)(6) לחוק למניעת הטרדה מינית. **העונש לעבירה בחוק: עד 2 שנות מאסר.**

אישום שביעי

1. ביום 16.12.2018 או בסמוך לכך, יצר הנאשם קשר עם ר', קטינה ילידת 18.06.2010, בהיותה כבת 8.5 שנים, באמצעות חשבון האינסטגרם הפיקטיבי, כשהוא מציג עצמו בכזב בשם "ס." בת 29.

2. במהלך ההתכתבות, הנאשם ביקש מר', תחת זהותה הבדויה של ס., לפשוט את חולצתה ושאל אותה מה היא לובשת. עוד במסגרת ההתכתבות, הנאשם הציע לר' להיפגש עימו וכתב לה, תחת זהותה הבדויה של ס., כי הוא רוצה לנשק אותה, כל זאת לשם גירוי וסיפוקו המיני.

3. לאחר הצעה זו, חסמה ר' את חשבוננו של הנאשם באינסטגרם מליצור עמה עוד קשר.

4. במעשיו המתוארים לעיל, ניסה הנאשם לגרום לר' לבצע בעצמה מעשים מגונים, הכל לשם גירוי וסיפוקו המיני, בהיותה מתחת לגיל 16 ובנסיבות של הסכמה במרמה לגבי מיהות העושה.

5. עוד במעשיו המתוארים לעיל, הטריד הנאשם מינית את ר', בהיותה קטינה מתחת לגיל 15, בכך שהפנה אליה התייחסויות חוזרות המתמקדות במיניותה.

הוראות החיקוק לפיהן הורשע הנאשם:

1. ניסיון לגרם מעשה מגונה בקטינה שטרם מלאו לה שש עשרה שנים - עבירה לפי סעיף 348(ב) בנסיבות סעיפים 345(ב)(1) ו-345(א)(2) יחד עם סעיף 350 לחוק וסעיף 25 לחוק. **העונש לעבירה בחוק: עד 10 שנות מאסר.**

2. הטרדה מינית - עבירה לפי סעיף 5(א) יחד עם סעיפים 3(א)(4) ו-3(א)(6) לחוק למניעת הטרדה מינית. **העונש לעבירה בחוק: עד 2 שנות מאסר.**

אישום שמיני

1. במחצית השנייה של שנת 2018, יצר הנאשם קשר עם נ', קטינה ילידת 2.10.2007 (להלן "נ") בהיותה כבת 11 שנים, כשפנה באמצעות חשבון האינסטגרם הפיקטיבי לחשבון אינסטגרם השייך לנ' ולחברתה. במסגרת ההתכתבות באינסטגרם מסרה נ' לנאשם כי היא בת 16 שנים.

2. הנאשם החמיא לנ' וביקש ממנה לצלם את עצמה בלי חולצה ולשלוח לו את התמונה, לשם גירוי וסיפוקו המיני. כדי לשכנעה לעשות כן, כתב הנאשם לנ', תחת זהותה הבדויה של ס., שכך יוכלו להשוות ולראות למי יש חזה גדול יותר. נ' סירבה לבקשתו.

3. בעקבות בקשת הנאשם, חסמה נ' את חשבוננו של הנאשם באינסטגרם מליצור עמה עוד קשר.

4. במעשיו המתוארים לעיל, ניסה הנאשם לגרום לנ' לבצע בעצמה מעשים מגונים בנסיבות של הסכמה שהושגה במרמה לגבי מיהות העושה.

הוראת החיקוק לפיה הורשע הנאשם:

ניסיון לגרם מעשה מגונה במרמה - עבירה לפי סעיף 348 (א) בנסיבות סעיף 345(א)(2) יחד עם סעיף 350 וסעיף 25

לחוק. העונש לעבירה בחוק: עד 7 שנות מאסר.

אישום תשיעי

1. במחצית השנייה של שנת 2018, יצר הנאשם קשר עם אמ' קטינה ילידת 14.11.2007 (להלן "אמ'"), בהיותה כבת 11 שנים.
2. על מנת לרכוש את אמונה של אמ', שיתף אותה הנאשם בפרטים כוזבים על אודות הדמות הפיקטיבית אותה גילם והחמיא לה על המראה החיצוני שלה.
3. הנאשם ביקש מאמ', תחת זהותה הבדויה של ס., שתתאר לו מה היא לובשת ושתחווה דעתה על תמונה של ס. המופיעה בפרופיל האינסטגרם הפיקטיבי שפתח, תוך שהפנה אליה שאלות מיניות בקשר לחזה של ס.. בהמשך, התייחס הנאשם לגודל החזה של אמ' ולמראהו.
4. עוד במסגרת ההתכתבות, ביקש הנאשם מאמ' לשלוח תמונת סלפי ושלח לה תמונה של ס., בה היא נראית לבושה במכנס וגוזיה בלבד.
5. בעקבות בקשותיו אלה של הנאשם, חסמה אמ' את חשבוננו של הנאשם באינסטגרם מליצור עמה עוד קשר.
6. במעשיו המתוארים לעיל, הטריד הנאשם מינית את אמ', בהיותה קטינה מתחת לגיל 15, בכך שהפנה אליה התייחסויות חוזרות המתמקדות במיניותה.

הוראת החיקוק לפיה הורשע הנאשם:

הטרדה מינית - עבירה לפי סעיף 5(א) יחד עם סעיפים 3(א)(4) ו-3(א)(6)(א) לחוק למניעת הטרדה מינית התשנ"ח - 1998. **העונש לעבירה בחוק: עד 2 שנות מאסר.**

אישום עשירי

1. במהלך התקופה הרלוונטית לכתב האישום, החזיק הנאשם בטלפון הסלולרי שלו, במכשיר ה-Tablet שלו ובחשבונותיו ב-Google photos ובמסנג'ר, כ-100 קבצים לכל הפחות הכוללים חומרי תועבה ובהם דמויות של קטינים, חלקם מתחת לגיל 10, בעירום מלא או חלקי, כמפורט להלן:
- בין התמונות נמצאו תצלומים של בגירים המחדירים את איברי מינם לפיהם של קטינים, חלקם בשעה שהם אוחזים בראשם של הקטינים, בגירים המחדירים את איברי מינם לאיברי המין של קטינות, קטינות מחזיקות איבר מין גברי כשעל פניהן זרע, קטין המחדיר איבר מינו לפיו של קטין אחר, קטינות מחדירות אצבעות לאיבר מין, בגירה מנשקת קטין וקטינים נוגעים בגופם.
- כן נמצאו 7 סרטונים בהם נראות קטינות בעירום מלא או חלקי כשהן נוגעות בגופן וכן קטינה מחדירה אצבע לאיבר מינה.

2. במעשיו אלה החזיק הנאשם פרסומי תועבה ובהם דמויות של קטינים.

הוראת החיקוק לפיה הורשע הנאשם:

החזקת חומר תועבה ובו דמותו של קטין - עבירה לפי סעיף 214(ב3) לחוק. **העונש הקבוע בחוק: עד שנת מאסר.**

תסקיר נפגעת העבירה

התסקיר שהוגש בתיק זה מתייחס לנפגעת העבירה הקטינה באישום השני. תסקיר זה נערך ללא פגישה ישירה עם הקטינה מחשש ההורים כי אזכור האירועים הנדונים יביא לרגרסיה נוספת במצבה.

הקטינה חיה עם משפחתה מתוארת כבעלת קשר קרוב ומיוחד עם משפחתה. נפגעת העבירה שלפני המקרה דן מתוארת בתסקיר ע"י הוריה כילדה תמימה, שמחה, אהובה, מוקפת חברים, אהבה לשיר ולשחק עם בובות בצורה תמימה וילדותית. הוריה מתארים תפנית משמעותית שחלה בהתנהגותה לאחר הפגיעה המינית. היא הפכה לילדה כבויה ועצבנית, נמנעת ממפגש עם בנות מינה והמעגל החברתי הצטמצם למעט בנים. במישור הרגשי, היא ציינה בפני הוריה כי היא מרגישה אשמה ואף ביטאה מחשבות אובדניות. מאחר ואמה חשפה את הפגיעה המינית, הקטינה מבטאת כעס ניכר כלפיה. הוריה מוסיפים כי הילדה סובלת מסיוטים בלילות, בעלת צורך אובססיבי להתקלח מפאת תחושת הלכלוך שהיא מרגישה, חווית המשחק הסימבולי בבובות הפכה להיות נגועה בטרומות ומיניות. כך לדוגמה מתארת אימה כי ראתה את הקטינה משחקת עם שתי בובות, הפשיטה אותן ועשתה מעין אקט מיני ביניהן.

מבחינה לימודית והישגית, הקטינה סבלה עוד בטרם חשיפת הפגיעה מהפרעת קשב וריכוז ובעקבות הפגיעה קשיי הלמידה והלקויות התעצמו.

מבחינה חברתית, נפגעת העבירה מתוארת ע"י הוריה כמתבודדת, נוטה להתפרצויות בכי הן בבית הספר והן בבית, מתרחקת מבנות מינה ומחברותיה עליהן משליכה את החשש מפגיעה פוטנציאלית. הוריה לא שיתפו את נפגעת העבירה בדבר ההתחזות מחשש לרתיעה מצידה בעתיד ליצירת קשרים בינאישיים עם בני המין השני.

עורכת התסקיר מציינת את השלכותיה של פגיעה מינית וירטואלית, ובמיוחד המניפולציות שהופעלו על הקטינה, ניצול התום והתמימות והיכולת לגרום לה לבצע מגע חודרני בגופה, הינם שקולים ואף יכולים להיות פוגעניים יותר מבחינה נפשית ולשנות את כל התפיסה שלה לגבי מיניות אף בהשוואה לפגיעה במגע פיזי ישיר, כאשר לילדה בגיל החביון (6-12) עפ"י התאוריה הפסיכו-חברתית של אריקסון - נ.ז).

עורכת התסקיר מתייחסת להשלכות הפגיעה שחוותה ל" על כל המערך המשפחתי בחדירת הנאשם למרחב האישי של כל בני המשפחה. הוריה של ל' נזקקו ויזקקו לטיפול נפשי מתמשך, האם מתארת עצמה כחרדתית יותר ואילו האב מתאר תחושות של התפרקות נפשית.

ל' התייחסה בפני הוריה להליך המשפטי ולחקירות שעברה, שנצרכו בה כטראומתיים מאוד. ל' הוקלטה ע"י אימה כשזו שוחחה עימה על החקירה שעברה: "החקירה היה עבורי סיוט. זה היה גיהנום, הבאת אותי למקום של הפחדות, לא למקום חשוב... אף אחד לא יעזור." משמיעת ההקלטות ומדבריהם של ההורים, ניכר זעם וכעס של ל' כלפי הנאשם (שלתפיסתה זו נאשמת).

מהתרשמות עורכת התסקיר עולה כי בטווח המידי ההשלכה החברתית הינה הרת גורל והרסנית, מאחר ול' מתרחקת ממעגל חברותיה שסיפק לה תחושת ביטחון ושייכות, דבר החשוב מאוד מבחינה התפתחותית. בטווח הארוך ההשלכה הנפשית שיכולה להופיע ולהביא להידרדרות נוספת, תהיה החשיפה לעובדה שנפגעה ע"י זכר. קרוב לוודאי שיופיעו השלכות פוגעניות על יצירת קשר בריא עם בני המין השני. ל' חוותה פגיעה רגשית ונפשית מאוד מטלטלת ופיתחה תסמינים טראומטיים כפי שפורטו לעיל. בנוסף, עורכת התסקיר מציינת כי ל' נכנסת לשלב ההתבגרות והצלחת שנותרה עקב החוויה המינית הקשה תצבע ודאי את השלב הזה בהתמודדויות מורכבות.

תסקיר הנאשם

הנאשם צעיר, רווק, עצור מזה כשנה וחצי, תיאר כי גדל בשכונת קשת יום, חווה חוסר יציבות כלכלית בבית משפחתו, סיים 12 שנות לימודי ושנתיים לימודי לתעודת הנדסאי, השלים שירות צבאי מלא ותפקודו במסגרת הצבאית היה תקין. הנאשם תיאר כי מגיל צעיר היה נתון להצקות, חרמות ואלימות פיזית ומילולית מצד בני גילו, בגיל 14 ערך ניסיון אובדני וקפץ לים. סביבתו אינה מודעת לפרט זה ולא שיתף את הוריו על שאירע לו בחייו המוקדמים. הנאשם בעל קשר הדוק עם אחיו הגדולים שהיו מוקד חברתי והצליחו בלימודים, דבר שגרם לו לתפוס את עצמו כילד פחות מוצלח במשפחה וכמי שאכזב את סביבתו.

הנאשם מסר כי התפתחותו המינית החלה בהיותו כבן 13-15 שנים. הנאשם היה מעורב בשתי מערכות יחסים, שלדבריו הסתיימו, בין היתר, עקב בגידתו בו עם גברים אחרים. הנאשם מוסר כי הוא נמשך לבנות בגירות בלבד, וכי אינו נמשך לנערות וילדות. כעת הנאשם מעורב בקשר משמעותי מזה כשלוש שנים.

ביולי 2018 הורשע הנאשם בגין שני אישומים של עבירות מין כלפי 3 קטינות, בגין נידון לצו מבחן ועבודות שירות. במסגרת הרשעה זו שולב הנאשם בהליך טיפולי במשך כשנה. במהלך הליך זה ניכר כי הנאשם מבטא רצון ללמוד ולהכיר בפגיעותיו המיניות שהסב ובנזקים שגרם. עם זאת, הנאשם התקשה להתייחס למשמעות של גילן הצעיר של הנפגעות ולתחושותיו ביחס לכך, תוך הבעת תחושות דחק, תסכול ועלבון. בהליך זה התרשמות שירות המבחן הייתה שהנאשם מתקשה לשאת באשמה ולבחון באופן ביקורתי את משמעות הפגיעה שגרם לקטינות על רקע ההליך המשפטי ותוצאותיו. הנאשם הועמד לצו מבחן, אך החל לאחר לפגישות שנקבעו עימו עד שלא היה ניתן כלל להשיגו והתברר כי נעצר בגין המעשים המתוארים בכתב האישום דנן.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם מודה בעובדות כתב האישום המתוקן דנן באופן פורמלי ומתקשה לבחון את המניעים העומדים בבסיסן. לדבריו, המעשים בוצעו מתוך שעמום וחוסר מעש, הבחירה להתחזות לנערה בת 16 הייתה סתמית, התקשה לפרט כיצד איתר את הקטינות, ציין כי פנה גם לבגירות וקטינות, התקשה להסביר את הימצאות תכנים פדופילים שנתפסו ברשותו. הנאשם מציין שלא חווה ריגוש מיני משיחותיו עם הקטינות ומהתמונות ולא היה בכוונתו להיפגש עימן.

שירות המבחן התרשם מאדם בעל יכולת ביטוי גבוהה, העושה בה שימוש לגייס את סביבתו לצרכיו. מדובר בנאשם אשר מגיל צעיר חווה דחייה מצד קבוצת השווים ונשים וחש תחושת נחיתות אל מול אחיו, בעל דימוי עצמי וגברי נמוכים, הנאשם מרוכז בעצמו ובסיפוק צרכיו.

בעת גיבוש ההמלצה נלקחו בחשבון כגורמי סיכון עברו הפלילי של הנאשם בנסיבות דומות, דפוסים מופנמים של מרמה

והתחזות, סמיכות ביצוע המעשים לסיום השתתפותו בקבוצה הטיפולית ובה לא הפיק כל תועלת. בנוסף, הנאשם מרוכז כיום במשבר שהוא עצמו חווה, המחיר האישי והמשפחתי שהוא משלם ומתקשה לגלות אמפתיה לסבלן של הנפגעות.

שירות המבחן סבור כי במקרה דנן יש מקום להטיל על הנאשם ענישה מוחשית של מאסר בפועל, בחינת התאמתו לטיפול ייעודי במסגרת שירות בתי הסוהר, הטלת מאסר מותנה מרתיע ותשלום פיצוי לנפגעות העבירה.

הערכת המסוכנות בתיק שלנו

הערכת המסוכנות כוללת סקירה של התסקירים שהוגשו בעניינו של הנאשם בת"פ 23327-10-15 שעניינו ביצוע עבירות מין באינטרנט כלפי 3 קטינות. באותו תיק (התיק הקודם פ. 23327-10-15) הוגשה הערכת מסוכנות שנערכה בעניינו של הנאשם. שם הוערכה רמת מסוכנותו כנמוכה- בינונית תוך הענקת משקל משמעותי להליך הטיפול שעבר.

בתקופת מעצרו בגין התיק דנן, הנאשם איים באובדנות ולכן מעצרו היה בהשגחה. מבדיקה פסיכיאטרית שנערכה לנאשם עלה כי הנאשם מדווח על שיפור משמעותי במצבו הנפשי וללא סימפטומים פסיכיים.

בבדיקתו התבטא במלל רב ומפורט אך נראה מנותק רגשית. הנאשם התייחס בדבריו להרשעה הראשונה וסיפר כי ביצע את המעשים מתוך שעמום, "גיוון מפורנו", חשב "שהכול מותר בעולם הווירטואלי". כשהתבקש לפרט לגבי העבירות הנוכחיות נראה כי היה צורך לדובב את הנאשם משום שענה בלאקוניות, "פעם ראשונה שפניתי לבנות 8.. פיזי-האיברים לא מפותחים.. אולי סקרנות, הרגיש שלא משנה מה ואיזה גיל.. אתה פשוט מדבר ומנסה..". הנאשם מתאר קונפליקט עם עצמו מתוך פחד שיתפסו אותו לאור הרשעתו הקודמת ולא רצה להמשיך לפגוע באחרים, אך אמר לעצמו כי "לא יקרה כלום. עוד פעם אחת וזהו". כשנשאל האם הוא נמשך לקטינות לאור התמונות החושפניות שנחשף אליהן, שלל משיכה כלשהי לקטינות, שלל רצון להיפגש עמן מחוץ לעולם הווירטואלי, אלא ביצע את המעשים מתוך רצון להשיג את התמונה ולהמשיך הלאה. כשנשאל לגבי הפגיעה בקטינות הכיר בפגיעה שהסב להן ולקח אחריות.

ההתרשמות הקלינית של המרכז הינה של אדם בעל הפרעת אישיות עם מאפיינים נרקסיסטיים וגבוליים בולטים. האפקט הרגשי שטוח גם בתיאורים של אירועים קשים, עולמו הרגשי שטחי ולא יציב, תפיסת עולמו מפוצלת וקיצונית. הנאשם לוקח אחריות פורמאלית על ביצוע העבירות. הנאשם טען כי החומר הפורנוגרפי שנמצא ברשותו נשלח מאדם אחר והוא כלל לא צפה בו. הנאשם מתחמק באופן מגמתי משיח אודות מניעיו והתנהלותו המניפולטיבית ומציג את עצמו כאדם שלמד והבין את הטעויות שלו. בלט במיוחד עיוות חשיבה שכן הנאשם מתייחס לקטינות (ילדות בנות 8 - נ.ז.) כאל נשים, חסרה תובנה רגשית למשמעות מעשיו. ביצוע עבירות זהות לעבירות שבגין נענש מעיד על חוסר מורא מפני החוק באופן שירתיע את הנאשם דיו.

הערכת המסוכנות התבססה על פקטורים סטאסטיים הנוגעים לגילו, אופי ביצוע העבירות דנן, הרשעות קודמות, רקעו התעסוקתי, ושילוב של פקטורים דינאמיים הנוגעים לקווי אישיות קיצוניים נרקסיסטיים גבוליים ודיסוציאליים אשר מגבילים את יכולתו לחוש אשם וחרטה, חוסר תובנה למשמעות מעשיו, מרוכז בעצמו ובסבלו תוך שהלה משנה את דבריו באופן מגמתי. שילובם של הגורמים הללו הוביל למסקנה כי **רמת המסוכנות המינית הנשקפת מהנאשם עלתה מהערכת המסוכנות שהיתה בתיק הקודם ועתה היא גבוהה.**

הראיות לעונש

לנאשם הרשעה אחת מת"פ 15-10-23327 בגין ביצוע עבירות מין באינטרנט כלפי 3 קטינות שונות. בתיק זה הורשע הנאשם עפ"י הודאתו, בכתב אישום מתוקן לאחר הסדר טיעון, ב- 3 אישומים שונים, כולם בוצעו בין אוגוסט 2014 לינואר 2015 באמצעות הרשת החברתית "פייסבוק". באישום הראשון הנאשם ביצע עבירות של מעשה מגונה והטרדה מינית כלפי קטינה כבת 14.5 שנים; באישום השני והשלישי הנאשם ביצע עבירת הטרדה מינית כלפי 2 קטינות שונות כבנות 15 שנים. הנאשם הציג עצמו כבחורה בת 18 ויצר קשר עם שלושת הקטינות, שלח להן תמונות חושפניות, כביכול, של אותה בחורה והציע להן לשלוח לו תמונות דומות שלהן, שאל אותן שאלות רבות בעלות אופי מיני המתייחסות להעדפותיהן המיניות וניסיון המיני. חוות דעת והערכת המסוכנות המינית של הנאשם מצאו כי רמת מסוכנותו המינית הינה נמוכה-בינונית לתחום עבירות המין מהסוג הווירטואלי, הומלץ על שילוב בהליך טיפולי ייעודי. בעת גזירת דינו בית המשפט הביא בחשבון שהנאשם נעדר עבר פלילי, נטילת אחריות, הליך טיפולי שעבר, נכונות הנאשם לפיצוי המתלוננות, והמלצות שירות המבחן.

על הנאשם נגזרו 6 חודשי מאסר בפועל שירוצו בעבודות שירות החל מיום 16.09.2018; 10 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום מתן גזר הדין, קרי 17.07.2018, שהנאשם לא יעבור עבירת מין כלשהיא בניגוד לסימן ה' בפרק י' לחוק העונשין או עבירה כלשהיא בניגוד לחוק הטרדה מינית; קנס כספי סימלי בסך ₪ 1,000; התחייבות כספית בסך ₪ 10,000 שלא יעבור 3 שנים מיום מתן גזר הדין עבירה דומה לזו שבה הורשע; צו מבחן למשך שנה מיום מתן גזר הדין במהלכו ימשיך את הליך הטיפול בו שולב; תשלום פיצויים למתלוננות בסך כולל של ₪ 40,000.

ערעורו על גזר הדין נדחה ביום 28/11/18, ומועד התחלת ריצוי עונש המאסר בעבודות שירות נדחה ליום 09.12.2018.

עדי הגנה לעונש:

אחיו הבכור של הנאשם העיד כי העבירות המיוחסות לנאשם גרמו לתדהמה גדולה במשפחה המרוסקת. אימו של הנאשם חוותה אירוע מוחי קשה ביום ההולדת של הנאשם. אחיו של הנאשם מסר כי הוא בטוח כי הנאשם מתבייש במעשיו, שהמעשים המיוחסים לו לא נעשו מתוך רוע או אכזריות אלא מתוך כניעה ליצריו האישיים. הוסיף כי לנאשם יש אופק וסיכוי לעתיד טוב יותר, מדובר באדם שתמיד עזר לזולת, עזר למשפחה המון ובטוח כי העבירות שבהן הורשע הנאשם לא מצירות את אופיו האמיתי. עוד סיפר כי לנאשם היה קשה למצוא את עצמו לאחר השירות הצבאי אך מאמין כי כל חייו יחזיר לזולת, למשפחתו ולמתלוננות על מנת לכפר על מעשיו.

בת הזוג הנוכחית של הנאשם מסרה בחקירתה כי היא מכירה את הנאשם מזה שלוש שנים וידעה מהרגע הראשון שמדובר באדם קשוב, מסייע לזולת, דואג לסביבתו ולמשפחתו. לדבריה הנאשם שיתף אותה בכל מהלך הדברים והם החליטו להמשיך להיות יחד. הנאשם הודה בפניה כי למד את הלקח ומביע חרטה עמוקה, והוא מבקש לבנות את חייו יחד איתה. העדה מודעת לכך שזאת הרשעתו השנייה בעבירות מין אך בטוחה כי הנאשם עבר שינוי.

במהלך דבריהם הנאשם בכה למשמע העדויות.

טיעונים לעונש

ב"כ המאשימה טענה, כי מכתב האישום המתוקן עולה תמונה מטרידה וקשה של נאשם שחיפש ומצא טרף קל בדמות

ילדות צעירות, קטינות, בשל נטייתן ליתן אמון במבוגרים, והכול כדי לספק את צרכיו המיניים המעוותים. מסכת האירועים המתמשכת המתוארת בכתב האישום המתוקן מעלה כי לא מדובר באירוע חד פעמי וממוקד, אלא מעורבות מספר רב של מתלוננות, דבר המעיד על שיטתיות ותכנון המעשים, בעוד שהנאשם לא חש בשום שלב בושה, חרטה או אפפתיה לקורבנותיו. תימוכין לטענתה מוצאת ב"כ המאשימה בהערכת המסוכנות שהוגשה בעניינו של הנאשם ובה נאמר שהנאשם אמר כי ידע מהן ההשלכות הקשות של מעשיו אך אינו נותן את הדעת עליהן.

אשר לחומרת העבירות מצינת ב"כ המאשימה, כי הנאשם ביצע מעשיו ברשת, כשקורבנותיו שוהות במקום מבטחן, הנאשם השתמש בגופן של הקטינות ליצירת התכנים הפדופיליים וביצע עבירות שמימד חומרתן הוא הגבוה ביותר בעולם עבירות התועבה.

תסקיר נפגעת העבירה שהוגש בעניינה של המתלוננת ל' באישום השני מעלה תפנית משמעותית בהתנהגותה של ל' ובחיי משפחתה, ומתאר השלכות מטלטלות על עתידה של ל' ורגסיה בהתפתחותה. ביחס לשאר המתלוננות, ציינה ב"כ המאשימה, כי גם מקום בו לא הוגש תסקיר אין בית המשפט רשאי להניח שנפגעת העבירה יצאה ללא פגע.

ב"כ המאשימה מבקשת כי יקבע מתחם עונש ביחס לכל אישום בנפרד שתבטא את ההכרה בפגיעה שחוותה כל קורבן עבירה. בהתאם לתיקון 355 לחוק העונשין, בעבירות אינוס העונש שיוטל לא יפחת מרבע העונש המרבי שנקבע בגין אותה עבירה.

ב"כ המאשימה הגישה אסופת פסיקה לעיון בית המשפט התומכת במתחם הענישה לשיטתה, והדגישה כי הגישה בה נקט בית המשפט העליון השתנתה בשנים האחרונות והוא נטש את שיקולי ההדרגתיות שאפיינו את פסקי הדין המוקדמים יותר שעסקו בעבירות מין באינטרנט, כמו כן ניתנה חשיבות יתרה למאבק בסוג זה של עבירות מין שתדירותן תפחה לממדים מדאיגים.

נוכח האמור מבקשת ב"כ המאשימה לקבוע את המתחמים הבאים ביחס לכל אישום בנפרד:

- ביחס לאישום הראשון- מתחם של 3-9 חודשי מאסר.
- ביחס לאישום השני- מתחם של 5-8 שנות מאסר, ב"כ המאשימה מציינת כי נסיבות אישום זה הינן בעלות חומרה יתרה.
- ביחס לאישום השלישי, החמישי והתשיעי- מתחם של מאסר על תנאי עד 8 חודשי מאסר לכל אחד מן האישומים.
- ביחס לאישום הרביעי- מתחם של 24-40 חודשי מאסר.
- ביחס לאישום השישי- מתחם של 12-24 חודשי מאסר.
- ביחס לאישום השביעי- מתחם של 8-18 חודשי מאסר.
- ביחס לאישום השמיני- מתחם של 6-12 חודשי מאסר.
- ביחס לאישום העשירי- מתחם של 3-9 חודשי מאסר.

עמוד 15

עמדת המאשימה היא כי מתחם העונש הכולל צריך לנוע בין 9-13 שנות מאסר בפועל, בנוסף לפיצוי כספי משמעותי לנפגעות העבירה.

באשר לנסיבותיו האישיות של הנאשם, מצינת ב"כ המאשימה כי לנאשם עבר פלילי קודם בעבירות מין, לחובתו מאסר על תנאי בן 10 חודשים והנאשם ביצע חלק מהעבירות תוך ריצוי עבודות שירות במסגרת תיק קודם.

נוכח ריבוי העבירות, חומרת המעשים, מספר הנפגעות וגילן, עברו הפלילי של הנאשם והאמור בתסקיר שירות המבחן והערכת המסוכנות, יש למקם את הנאשם ברף העליון של מתחם הענישה שהוצע לעיל, לצד מאסר על תנאי, קנס ותשלום פיצויים למתלוננות. התביעה ביקשה לא לנכות את הימים בהם היה עצור בתיק זה וגם ריצה מאסר בהם בתיק הקודם, כלומר לא לנכות ממאסרו את הימים 11/3/19 עד 30/8/19. כמו כן מבקשת ב"כ המאשימה לחלט את התפוסים ששימשו לביצוע העבירות והם: טלפון סלולארי ומכשיר טאבלט.

ב"כ הנאשם טען, כי הנאשם הורשע בעבירה תקדימית, עשיית פרסום תועבה, ולפיכך מבוקש את התחשבות בית המשפט בעת גזירת עונשו ולהתייחס במידת החמלה וההגינות לכך שהנאשם הורשע בסעיף עבירה זה לאחר הצגת טיעוני הצדדים בדיון ממוקד שנערך בעניין.

עקרון ההלימה הקבוע בסעיף 40ב לחוק העונשין מבטא עקרון של מידתיות בענישה ואת עיקרון האשמה לפיו אין להעניש אדם מעבר לאשם הנובע ממעשהו בנסיבות המיוחדות של אותו מעשה. לפיכך מבקש ב"כ הנאשם בטיעוניו לעונש כי מתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם יקבע לאחר שקילת מספר מרכיבים, נסיבות שונות הקשורות לעבירות ונסיבות חיצוניות, סיכויי הנאשם להשתקם וחווות הדעת שהוגשה בעניינו.

אחד מטיעוני ב"כ הנאשם נעוץ בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה ומידת הפגיעה בו. עסקינן בעבירות בקטינות שנעשו ממרחק ללא כל קרבה פיזית, הנאשם לא תכנן להיפגש עימן ולא פעל לקיום מפגש עם מי מהמתלוננות.

הוגשה לעיון בית המשפט פסיקה ענפה ועל פיה ישנה קשת רחבה תלויה נסיבות, חומרת המעשים, הליך שיקומי שבו מצוי הנאשם בכל אחד מפסקי הדין השונים והמטרה בביצוע העבירות. לשיטת ב"כ הנאשם, המעשים בוצעו במרחב הווירטואלי ללא שימוש בכפיה או באיום, תוך יכולת של ה"קורבן" לנתק את השיחה ולהפסיק את המעשים. הנאשם לא איים בשום צורה או אופן על מי מהמתלוננות, ובמרבית האישומים עסקינן ב"דיבורים" בלבד למשך זמן קצר. הנאשם פעל מתוך שעמום, חוסר ביטחון וחוסר הערכה ע"י משפחתו.

ב"כ הנאשם מציין שחלק מהמתלוננות יכלו לשקר כדוגמת המתלוננת באישום השמיני ולא לפעול על פי הוראות הנאשם. בנוגע לאישום השני, מציין ב"כ הנאשם, כי השיחה ערכה כ-5 ימים בלבד ויש לתת את הדעת על כך שהקטינה לא ביצעה את כל המעשים. לאחר מכן, נכנסה בנעלי הקטינה סוכנת משטרתית והמשיכה להתכתב עם הנאשם.

עוד נטען כי מבין כל פרטי כתב האישום רק בארבעה אישומים ביצעה הקטינה מעשים פיזיים לבקשת הנאשם ואילו בשאר האישומים הדברים נותרו בגדר "דיבורים" בלבד. יש לתת את הדעת לכך שחלק רב מאוד מכתב האישום המתוקן אינו עוסק בעבירות מין מהקיצוניות ביותר מבחינת מהותן, ולמעשה רק באישום השני הנאשם הורשע בעבירה של גרם מעשה אינוס וגרם מעשה סדום.

הנאשם לא הפעיל עוינות, בוטות או אכזריות, לא השתמש באיומים, בריונות או התעללות כלפי מי מהמתלוננות, אלא השתמש בגינונים ואלמנטים חיוביים בלבד.

עוד נטען, כי הנאשם הודה בכתב האישום המתוקן ובכך נחסך מהמתלוננות להעיד בבית המשפט. טיעון נוסף מתייחס לכך שרק אחת מהמתלוננות התלוננה במשטרה ואילו השאר לא חוו את עצמן כקורבנות. רק בנוגע לקטינה ל' המופיעה באישום השני הוגש תסקיר נפגעת עבירה, ולפיכך נטען שלא הוכח הנזק לגבי יתר הקטינות.

עוד נטען, כי עסקינן באישומים אשר התרחשו בסמיכות זמנים ולאור הדמיון הרב בין המעשים יש לראותם בנסיבות כתב האישום המתוקן אירוע אחד.

באשר לנסיבותיו האישיות של הנאשם, נטען כי הנאשם היה שרוי במצב של מועקה נפשית. לנאשם קשיי הסתגלות, הוא חסר תעסוקה ויש לו רקע אובדני. הנאשם טען בחקירתו כי עצם האינטראקציה עם הקטינות היתה "מעשה שטות" תוך הבנת מעשיו והפסול בהם והבעת חרטה כנה והזדהות עם המתלוננות. הנאשם מנהל קשר יציב עם בת זוגו והשניים מתכוונים להתחתן. בעת ימי מעצרו, כך נטען, הנאשם חווה התעללות מצד אסירים אחרים, הכוללים בין היתר איומים לרצח, ניסיון לביצוע מעשה סדום. בעקבות כך הנאשם ניסה לשים קץ לחייו וביקש הגנה. למרות שהוצעה לנאשם הגנה, הנאשם סירב לכך שכן הדבר היה מונע ממנו לעבור הליך שיקומי.

משפחתו של הנאשם עברה טלטלה, אימו עברה אירוע מוחי ולא ראתה את הנאשם במשך כשנה וחצי. ההליך המשפטי וכיסויי חובותיו של הנאשם גרמו למצב כלכלי קשה של משפחת הנאשם.

סעיף 40ד(א) לחוק העונשין מעגן את עיקרון השיקום כשיקול לסטייה ממתחם העונש ההולם. בעניין הנאשם, מבוקש לבחון את מהלך חייו של הנאשם במבט צופה פני עתיד, הנאשם מוכן ומביע הסכמתו לקבל טיפול שיקומי ייעודי על אף האמור בתסקיר שירות המבחן. החלטה שתקדם את הנאשם לעבר שיקום תיטיב עם האינטרס הציבורי.

בהמשך לחוות הדעת שהוגשה בעניינו של הנאשם, נטען כי עסקינן באדם שצריך לקבל את הכלים להסדרת מסלול חייו תוך קבלת חיזוקים חיוניים באמצעות טיפול נכון. הנאשם מתאר כי פעל מתוך שעמום וכי אינו נמשך לקטינות, כמו כן אינו צפה בחומרי תועבה בהם מופיעים קטינים.

נוכח כל האמור, נטען כי מתחם העונש הראוי בעניינו של הנאשם הינו 20-40 חודשי מאסר בפועל. בהתחשב בכל הנסיבות שהועלו ע"י ב"כ הנאשם מבוקש להעמיד את עונשו של הנאשם על 30 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו עד עתה, מאסר על תנאי וכן פיצוי מידתי.

הנאשם בדבר לעונש לקח אחריות על מעשיו, הצטער על כך והתבייש במעשיו אל מול משפחתו ומול בית המשפט הנכבד. הנאשם ציין כי הינו עצור מזה 21 חודשים, מעצר ממושך בבית הסוהר שגרם לו לטלטלה מאוד חזקה, לטענתו עבר מספר תקיפות פיזיות ומיניות במהלך מעצרו. הנאשם הוסיף כי הינו מודע לכך שמעשיו מזוועים ומגעילים וכי צילק את הנפגעות. הוא מצר על ההשלכות של מעשיו על משפחתו ומקווה כי יוכל להתחתן עם בת זוגו הנוכחית ולהקים בית. הנאשם סיפר כי הוא משמש כתומך באגף בו הוא עצור ומסייע לאנשים בעלי רקע אובדני. הנאשם ביקש הזדמנות אחרונה לשנות את חייו.

דין

1. כמפורט בסעיף 40ב לחוק העונשין "העיקרון המנחה בענישה, הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו", כאשר חומרת מעשה

העבירה הינה בנסיבותיו.

בדברי ההסבר להצעת חוק העונשין (תיקון מס' 92) (הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה), התשס"ו-2006 שהפכה לתיקון 113 לחוק העונשין, צוין, כי יחס הולם "מבטא את עקרון הגמול" (הצעות חוק הממשלה - 241 (12.6.06), עמ' 447).

2. במלאכת הבניית הענישה, בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, נדרש לקבוע האם מדובר ב"אירוע אחד" כך שייקבע מתחם עונש הולם אחד לאירוע כולו, או שמא מדובר ב"מספר אירועים" כך שייקבע מתחם עונש הולם לכל אירוע בנפרד, וזאת עפ"י לשון סעיף 40ג לחוק העונשין.

בע"פ 4910/13 אחמד בני ג'אבר נ' מדינת ישראל (פסקה 24 לפסק דינו של כב' הש' י' דנציגר) [פורסם בנבו, 29.10.2014] צוינו המבחנים שהתפתחו בפסיקה לצורך הכרעה בשאלה האם מדובר באירוע אחד או במספר אירועים נפרדים:

"האחד, המבחן הצורני- עובדתי, שבמסגרתו בוחנים האם ניתן להפריד בין פעולות שנעשו ברצף ובסמיכות יחסית של זמן ומקום, דהיינו האם מדובר בפעולה יחידה ומתמשכת שלא ניתן לפצלה לתת- פעולות או שמא בשרשרת פעולות עוקבות שכל אחת מהן היא חוליה נפרדת. השני, המבחן המהותי- מוסרי, שנוהג בעיקר בעבירות הנעברות בגופו של אדם (להבדיל מעבירות רכוש) ובמסגרתו מתמקדים בנזקים שגרמה התנהגות של העבריין לנפגעי העבירה ובאינטרס החברתי שנפגע. במסגרת מבחן זה נבחנת בין היתר- אם לא בעיקר- שאלת ריבוי הנפגעים. בהקשר זה נקבע והודגש בשורת פסקי דין כי כאשר מדובר במספר נפגעים ממעשה אלימות או מעבירות מין יש לכל אחד מהנפגעים אינטרס עצמאי לשמירה על שלום גופו, אשר מטה את הכף לטובת "פיצול המעשים והעונשים".

במקרה דנן, הנאשם הורשע בביצוע עבירות ב-9 קטינות במספר הזדמנויות שונות ונפרדות, דרך רשת האינטרנט, וכן בהחזקת כ-100 חומרי תועבה ובהם דמויות של קטינים. אף שמאפייני העבירות כלפי הקטינות יש בהן דמיון, כל אחד מהאישומים מתייחס לקטינה אחרת, בזמן שונה וכל התנהלות כלפי כל אחת מהמתלוננות מהווה אירוע נפרד, ובעיקר- אין קשר הדוק בין האישומים. במקרה זה הורשע הנאשם בריבוי עבירות מין בעלות מרכיבים שונים וכל אירוע עומד "בזכות" עצמו, הנאשם פגע בכל אחת מן הקורבנות ופגע באינטרס העצמאי שיש לכל אחת מהמתלוננות לשלמות גופה ונפשה.

על כן מדובר באירועים נפרדים המתייחסים למעשים שבוצעו בכל מתלוננת בנפרד - אירוע לגבי כל קטינה.

אישום מס' 1 בו הורשע הנאשם בעבירת העברת מידע כוזב במחשב והתחזות לאחר, חולש למעשה על אישומים 2-9 ונסיבותיו קשורות באופן מובנה בנסיבות יתר האישומים. ראוי לציין כי במעשיו המתוארים באישום זה פגע הנאשם בערכים עצמאיים הנוספים על הערכים שנפגעו מעצם ביצוע עבירות המין. לפיכך המתואר באישום 1 יילקח בחשבון ויישקל בהתאם בעת קביעת מתחמי הענישה ביחס לאישומים הנוספים. כלומר, אישום 1 ימוזג, לעניין החלוקה לאירועים, במסגרת אירועים אחרים. הוא לא ייחשב לאירוע עצמאי, ולפיכך לא ייקבע לו מתחם ענישה נפרד.

אישום מס' 2, המגלים את הפגיעה בקטינה ל' ולפיכך יוכר כאירוע נפרד, הינו האישום החמור ביותר, שכן הנאשם הורשע בעבירות גרם מעשה אינוס בקטינה, גרם מעשה סדום בקטינה, גרם מעשה מגונה בקטינה, שימוש בגופו של קטין לעשיית פרסום תועבה והטרדה מינית. מדובר במתלוננת בת 8.5 שהנאשם למעשה השתלט עליה, מרחוק, וגרם לה לשמש כחפץ וכלי למימוש תאוותיו המיניות. המעשים המתוארים באישום זה הינם בעלי חומרה יתרה ביחס לשאר האישומים, ועניין זה יובא לידי ביטוי בעת קביעת מתחם ענישה הולם.

האישומים 3, 5 ו-9 מתייחסים ל-3 קטינות שונות, ג', א' ו-אמ', בהתאמה, ולפיכך הם יוכרו כ-3 אירועים נפרדים. עניינו של כל אחד מהם הוא עבירת הטרדה מינית "בלבד". עסקינן, אפוא, בנסיבות דומות ובעבירה זהה; ולפיכך ייקבע לכל אחד מאירועים אלה מתחם ענישה זהה.

כל אחד מן האישומים 4, 6, 7 ו-8 עוסק בפגיעה בקטינה אחרת, שתוכנה שונה. כל אישום מהווה אירוע בפני עצמו, טומן בחובו נסיבות שונות מהאחר ובחלקם מדובר בעבירות משמעותיות וחמורות יותר, הכול כפי שיפורט בהמשך. לפיכך ייקבע מתחם ענישה נפרד ושונה לכל אחד מן האישומים הללו.

אישום 10 מתייחס להחזקת חומר תועבה ובו דמותו של קטין, ואינו מעשה שבוצע כלפי קטינות ספציפיות. לפיכך יסווג כאירוע נפרד, וייקבע לו מתחם ענישה נפרד.

3. עפ"י סעיף 40ג(א) לחוק, מתחם העונש ההולם יקבע, תוך התחשבות **"בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה..."**

4. עסקינן בנאשם שהורשע, בין היתר בעבירות מכוח סעיף 345(ב), 347(ב), 348(א) ו-348(ב) לחוק העונשין אשר העונש המרבי הקבוע בגין הינו 7, 20 ו-10 שנות מאסר בהתאמה.

סעיף 355 לחוק קובע, כי לא יפחת העונש בגין עבירות אלו מרבע העונש המירבי שנקבע לאותן עבירות, אלא אם כן החליט בית המשפט מטעמים מיוחדים שיירשמו להקל בעונשו של הנאשם. עוד יש לציין, כי עונשי המינימום יכולים להיות בחלקם גם על תנאי. יוער כי לאור סעיף 27 לחוק העונשין, סעיף 355(א) לא חל על עבירות הניסיון בגין הורשע הנאשם בעניינו.

באשר ליחס בין הוראות סעיף 355 לחוק לבין הליך גזירת הדין לאחר תיקון 113 לחוק, ניתן ללמוד מפסק דינו של כב' הש' ח' מלצר בפסקה 16 בע"פ 512/13 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (04.12.2013):

"תיקון 113 לא הגדיר בסעיף 40 לחוק העונשין את היחס המדויק שבין עונשי המינימום והמקסימום הקבועים, לעתים, בחוק לעבירות שונות - לבין מתחם העונש ההולם. דומה בעיני כי קיומו ומידתו של עונש מינימום יש בו כדי לשמש אינדיקציה לחשיבותו של הערך הנפגע ולמידת הפגיעה בו בעבירה הנדונה... עם זאת אין אני סבור כמותם כי עונשי המינימום אינם צריכים לשקף בהכרח את הרף התחתון של מתחם הענישה ההולם, שהרי הן לפי ההוראה הכללית הקבועה בסעיף 35א(א) לחוק העונשין והן, למשל, לפי הוראת סעיף 35 לחוק העונשין הספציפית - ניתן אמנם לסטות מהעונשים המזעריים מטעמים מיוחדים שירשמו ואולם

חריגה שכזו היא ענין לנסיבות מקלות פרטניות מעבר למתחם הענישה ההולם."

בע"פ 207/14 פלוני נ' מדינת ישראל [בפסקה 15 לפסק דינו של כב' הש' ס' ג'ובראן] (פורסם בנבו, 1.2.2015) נקבע כך:

"...העונשים המזעריים מהווים מדד לחשיבותו של הערך הנפגע ולמידת הפגיעה בו, ועל כן יש לתת להם משקל בכורה בקביעת מתחם העונש ההולם. רק במקרים חריגים, בהם מתעוררים טעמים מיוחדים להקל עם הרף התחתון של המתחם, יהיה ראוי לסטות מהעונש המזערי."

אנו ערים לכך כי הנאשם במקרה דנן הורשע, בין היתר, בעבירות מכוח סעיף 345(ב), 347(ב), 348(א) ו-348(ב) לחוק אך בנסיבות הוראת סעיף 350 לחוק, כלומר גרם לאחר שהמעשה יעשה בו או באדם אחר. בהתאם למצוות המחוקק ובהתאם לקבוע בפסיקה, כפי שיובא בהמשך, אנו סבורים, כי הוראת סעיף 355 לחוק חלה על עבירות גרם מעשה אינוס, גרם מעשה סדום וגרם עבירות מעשה מגונה בגין הורשע הנאשם. כאשר המחוקק רצה להחריג את עבירות הניסיון ולא להחיל עליהן את סעיף 355 לחוק - הוא קבע זאת במפורש בסעיף 27 לחוק.

5. בהתחזות הנאשם לבחורה צעירה הנאשם פגע בקטניות שסברו לתומן שהן מדברות עם בחורה ושתפו איתו פעולה, וגם פגע בשמה הטוב של בעלת התמונות המקורית. יש בהתנהלותו לא רק פגיעה בשמה הטוב ובכבוד של אותה בחורה אלא גם כדי לסכנה בכך שתיקלע לחקירה פלילית על מסכת האירועים המתוארת בכתב האישום המתוקן, או לכל הפחות תיחשד בכך. לצד הוראת החוק בגינה הורשע הנאשם קבוע עונש מרבי העומד על 3 שנות מאסר.

6. הנאשם במקרה שבפנינו השתמש במרשתת ויצר קשר עם מספר קורבנות קטניות, זאת על מנת שיענו לדרישותיו המיניות, הכול תוך שהקטניות בענייננו שהו בביתן, בחדרן, מקום האמור להוות עבורן מקום מבטחים.

רבות נכתב על חומרתן של עבירות המין, על פגיעתן הקשה בכבוד האדם והזכות לאוטונומיה של הפרט על גופו, צנעת הפרט, ביכולת לתת אמון ולבטוח באחר, ובמיוחד כאשר עבירות אלו מופנות כלפי קטנים. בהתאם לכך מייחסים המחוקק ובתי המשפט בפסיקה עקבית, מדיניות ענישה מחמירה בעבירות מין נגד קטנים.

יפים דבריה של חברתנו כב' הש' ג' שלו בעמוד 11 לפסק דינה בעפג (ב"ש) 27720-12-19 מדינת ישראל נ' טל דה לוי (פורסם בנבו, 29/01/20) (להלן: עניין לוי):

"אמנם, בחלק גדול מהמקרים, נותרות העבירות ב"מרחב הווירטואלי", וחלק גדול מהעבריינים אינם חותרים למגע ב"עולם האמיתי", ונותרים מוגנים לכאורה מאחורי האנונימיות שמאפשר האינטרנט, ורחוקים מבעד למסך המחשב, כאילו יש במרחק ובהעדר המגע הפיזי הישיר, כדי להרחיק אותם, להגן על עצמם, לנקות אותם מהמעשים החמורים שהם מבצעים בחסות הרשת, ולהותיר אותם "אנשים נורמטיביים", לפחות בעיני עצמם; וכאילו בצד השני של המסך נמצאת דמות שאינה בשר ודם, שאין לה שם, אין לה משפחה, אין לה אישיות, והיא לא יכולה להפגע. ואולם, הסכנות האורבות לקטנים ברשת, הפגיעות הנפשיות שנגרמות להם כתוצאה מביצוע עבירות מין חמורות בהם, תוך חדירה באמצעים פשוטים ביותר למרחב הפרטי שלהם, בתוככי

ביתם מבצרם, תוך ניצול גילם, תמימותם והמורכבות הסוערת המאפיינת ממילא את גיל ההתבגרות - הן לא וירטואליות כלל."

7. לאחר דיון בטענותיהם המשפטיות של הצדדים, הורשע הנאשם בעבירת שימוש בגופו של קטין לעשיית פרסום תועבה, המעוגנת בסעיף 214(ב) לחוק, ביחס למעשים המתוארים באישומים 2 ו-4 לכתב האישום המתוקן. כפי שנקבע על ידינו בהכרעת הדין שניתנה בעניינו של הנאשם, מטרת העל של תיקון 52 לחוק שהיווה תיקון לסעיף 214 לחוק היא להילחם בתופעת ניצולם של קטינים בתעשיית הפורנוגרפיה. תעשייה זו מונעת באמצעות כל הגורמים הלוקחים בה חלק- החל מהיוצרים, דרך המפיצים וכלה במחזיקים בחומר הפורנוגרפי. הפגיעה המשמעותית והראשונית ביותר כלפי הקטין היא עצם ייצור החומר הפורנוגרפי, שנעשה תוך כדי ניצול חולשתו של הקטין ורמיסת כבודו ועל מנת למזער תופעה זו יש לטפל בשורש הבעיה, הוא ייצור החומר.

ב"כ הנאשם טוען בטיעונו לעונש כי מדובר בהרשעה בעבירה תקדימית בפסיקה ובשל כך מבוקש להתחשב בסוגייה בעת קביעת עונשו של הנאשם. טיעון זה בנוגע להרשעה בעבירה זו ילקח, במידת מה, בחשבון שיקולינו.

באשר לרמת הענישה במקרה של חידוש הלכה, ככל שההרשעה הינה תקדימית ביהמ"ש אינו נוהג למצות עם הנאשמים את מלוא חומרת הדין. במקרה דנן, אכן הפסיקה מועטה ביותר בכל הנוגע לפרשנות סעיף 214 לחוק. יחד עם זאת, הפרשנות שניתנה לסעיף 214 לחוק מבכרת את לשונו הברורה של החוק ואת תכליתו החקיקתית, כפי שקבענו בהכרעת הדין שניתנה בעניינו של הנאשם. לצד זאת, קבע בית-המשפט העליון כי "אל לנו להיקלע ל'מעגל שוטה' בשל כך, על יסוד גישה שתתריע תמיד כנגד החלתה של גישה ראויה בפעם הראשונה" (ראו דבריה של כב' השופטת ברק ארז בע"פ 6020/12 מדינת ישראל נ' עדן, סעיף 23 לפסק הדין [פורסם בנבו] (29.04.2013)).

ניתן למצוא פסיקה רלוונטית בנושא שכן לאחרונה ניתן פסק דין העוסק בהרשעה בנסיבות דומות לזו שהורשע בה הנאשם בהכרעת הדין. בע"פ 1161-01-20 מדינת ישראל נ' קרוואני (11.05.2020) נקבע כי סעיף 214 לחוק, לרבות יצירת חומרי תועבה ואף עצם ההחזקה והשימוש בהם, פוגעות בערכים כבדי משקל, ללא תלות בסוגיית ההפצה. עוד נקבע כי עוצמת הנזק הנגרם לילדים שהם מושא החומר הפורנוגרפי וחומרתו תלוי בנסיבות הפקתו ובתפוצה אליה הוא מגיע, אך בכל מקרה פרטיותם וכבודם של הילדים המופיעים בחומרים מסוג זה נפגעים מעצם כך שנעשה בצילומים אלה שימוש מיני (שם, פסקה 15). דברים אלו יפים לענייננו, שעה שהנאשם הורשע בנסיבות הדומות לאלו המתוארות בפסק הדין הנזכר לעיל, וכאמור במעשיו פגע הוא בערכים האמורים, וכל זאת ללא תלות בשאלת ההפצה. בערעור הנזכר לעיל הוחמר עונשו של המשיב בעוד 12 חודשים חלף 24 חודשי המאסר בפועל שהושתו בביהמ"ש קמא וזאת לאור ההרשעה בעבירת שימוש בגופו של קטין לעשיית פרסום תועבה. כאמור נגזרו על המשיב 36 חודשי מאסר בפועל.

8. מלבד החומרה הרבה הטמונה בעצם המעשים המיניים, הנאשם הורשע גם בעבירת החזקת חומר תועבה ובו דמויות של קטין, כ-100 קבצים שנתפסו באמצעים דיגיטליים שונים ברשותו של הנאשם. יש לתת את הדעת על התכלית העומדת בבסיס העבירה דנן שהינה מיגור התופעה החמורה של התעללות מינית בקטינים. עצם החזקת חומרי פורנוגרפיית קטינים מעודדת את הביקוש לצריכת חומר תועבה זה ובכך מעודדת את יצירתו והפצתו, ובעקיפין יש בכך משום תרומה לעידוד התופעה (רע"פ 3890/09 מור נ' מדינת ישראל, פסקה 3 לפסק הדין [פורסם בנבו] (17.05.2009)).

9. הצד האפל והמטריד של הרשת נחשף במקרה דנן, שעה שהנאשם הציג את עצמו בכזב בפני הקטינות כבחורה צעירה, תוך שימוש בשפה התואמת את גילן ושיתוף פרטים כוזבים אודות דמותו הפיקטיבית. בהקשר ליחודן של העבירות המבוצעות במרשתת, חומרתן ומורכבותן, ראוי להפנות לדבריו הציוריים של כב' השופט עמית בפסקה 4 לפסק דינו בבש"פ 2065/13 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (22.3.13):

"..מעשים מגונים של פעם, שהיו כרוכים במגע פיזי עם נפגע העבירה, נתחלפו להם בסוגים שונים של מעשים בשלט-רחוק. החסות של האנונימיות הלכאורית והריחוק מהיושב בצדו השני של המחשב, משחררים חסמים ועכבות, ואנשים נורמטיביים כלפי חוץ, שולחים ידם במעשים שלא היו מעיזים לעשות בעולם שמחוץ למרחב האינטרנטי. מגע וחדירה פיזית נתחלפו בחדירה אל תוך המרחב האינטרנטי הפרטי-אינטימי של הגולש בצד השני. מגע שנותר בין שניים בחדר סגור נתחלף לו בחשש לחשיפה ולפרסום פומבי בפייסבוק וביו-טיוב, מה שעשוי להעצים את הפגיעה בנפגע העבירה. כפה אדומה כבר אינה מסתובבת ביער שורץ זאבים, היא משוטטת במרחב האינטרנטי, שם אורבים לה ציידים וטורפים מסוג אחר. בעבר, יכול היה ההורה לשמור על ילדו שלא יסתובב במקומות מסוכנים או בשעות מסוכנות. לא כך ההורה של היום, המתקשה להגן על ילדיו מהסיבה הפשוטה שהסכנה אורבת לקטין בחדרו-שלו, מאחורי הדלת הסגורה. אלו הסכנות החדשות, והמשפט צריך אפוא להתאים עצמו להתמודד עם תת-התרבות העבריינית של הרשת".

10. כשמדובר בעבירות מין המבוצעות בקטינים, גוברים שיקולי הרתעת הנאשם ועברייני מין מסוגו והצורך להגן על קורבנות העבירה וקורבנות פוטנציאליים, על נסיבותיו האישיות של הנאשם. יש ליתן משקל מכריע בעבירות מסוג זה לנזק הכבד שנגרם לקורבן העבירה, שספק אם הוא בר-תיקון, ולצורך בהגנה על קטינים על ידי החמרה בדין ושלילת חירותם של מבצעי העבירות לתקופה ממושכת (ראו ע"פ 10876/03 פלוני נ' מדינת ישראל (תק-על 2006 (2), 4138); ע"פ 2485/00 פלוני נ' מדינת ישראל (פ"ד נה (918(2)).

כמו כן, בית המשפט חייב להגיב על עבירות מין המבוצעות בקטינים בענישה משמעותית, כגמול על מעשיו של העבריין וכביטוי לסלידתה של החברה ממעשים אלה (ראו ע"פ 9286/06 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (29.11.07)). עסקינן בעבירות מין שבוצעו במרחב האינטרנטי, והמשפט מתייחס בחומרה לתופעה זו, ההולכת וגוברת, תוך צמצום הפער בין הענישה במרחב "האמיתי" לבין הענישה בעולם הווירטואלי, מתוך הבנה שהעולם החדש במרחבי הרשת חודר גם הוא לעולמם האמיתי והממשי של נפגעי העבירה (ראו בשפ 4820/15 מדינת ישראל נ' פלוני [פורסם בנבו] (14.07.2015)).

כבר נקבע בפסיקה, כי העובדה שהעבירות בוצעו במרחב הווירטואלי, אינה מהווה נסיבה לקולא (ראו ע"פ 3576/14 מניס נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (29.2.16)), וכי ניתן לראות בנתון זה אף משום שיקול לחומרה, לאור הנגישות הרבה של האינטרנט, הקלות בביצוע עבירות במרחב זה והחדירה למרחב הפרטי של הקטינים (ראו ע"פ 538/13 סבח נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (26.12.13)).

11. לעניין הריחוק במרחב הווירטואלי טוען ב"כ הנאשם, כי מעשיו של הנאשם הסתכמו בדיבורים ובהתכתבויות בלבד ללא הפעלת עוינות, בוטות או אכזריות כלפי מי מהקטינות, ובנוסף הנאשם שוחח ברשת ולא פעל לצאת ממרחב זה. יפים הדברים שנקבעו בהקשר זה בע"פ 6703/13 כהן נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (16.1.14):

"אין אנו סבורים כי ניתן לקבל את טענות המערער, לפיהן "הריחוק הטכנולוגי" בין המערער לקורבנות מצדיק ענישה מקלה על דרך של עבודות שירות. למרות שמעשי המערער אל מול קורבנותיו נעשו במרחב הווירטואלי, הרי שהפגיעה והנזקים הנפשיים שנגרמו לאותן קורבנות צעירות היא ממשית ומציאותית. יתרה מכך, דווקא במרחב רשת האינטרנט פוטנציאל הנזק הוא חמור במיוחד, נוכח קלות השכפול וההפצה..."

אין לקבל את טענת הסנגור. המעשים לא בוצעו באופן פיזי ע"י הנאשם והלה לא נפגש עימן בפועל אך כמתואר באישום השישי והשביעי הנאשם הציע לקטניות להיפגש עימן, אך כאמור אלו ניתקו את השיחה עימו והדבר לא הבשיל לכדי מפגש. ב"כ הנאשם מפנה בטיעונו לעונש לפס"ד האמור לעניין מדיניות הענישה, וראוי היה שטענתו זו תיבחן גם היא. ההבחנה היא זניחה בין מקרה בו אדם מבצע באחר מעשים מיניים באופן פיזי לעומת מקרה בו אדם גורם או מנסה לגרום לכך ששני אנשים יבצעו מעשים מיניים אחד בשני או בעצמם בהנחייתו- כשם שעשה הנאשם כאשר גרם לקטניה ה' וחברתה או' להצטלם בעירום חלקי כשהן נוגעות זו בישיבה של זו (כמתואר באישום הרביעי) או כשם שעשה כשהנחה את הקטניה ל' לצלם את עצמה כשהיא מחדירה אצבע לאיבר מינה, או כשהנחה אותה להחדיר ידית מברשת לפי הטבעת שלה, או כשהנחה אותה או לצלם את אימה בעירום (כמתואר באישום השני).

עוד טוען הסנגור כי הקטניות יכלו לנתק את השיחה כפי שחלקן עשו ובכך להפסיק את המעשים.

אף טענה זו דינה להידחות. התרחקנו בשנים ובתפיסה הערכית והמשפטית מייחוס "אשם" או "אשם תורם" למתלוננת שנהגה או לא נהגה כפי שמצפה הנאשם. במיוחד כך במקרה בו מדובר במתלוננות קטניות. מדובר בילדות בנות 8.5-12 שנים שהנאשם השתלט על חלקן במניפולציות, במרחב הווירטואלי, ובחלקן "רק" ניסה להשתלט כאמור. קטניות שנתקו את התקשורת עם הנאשם וחסמו אותו - פעלו מצוין ויש לשבחן אך כך עשו לא בזכות הנאשם אלא למרות המניפולציות שלו. קטניה שלא פעלה כך - אין מקום לטעון בנוגע אליה למעין "אשם תורם" והנאשם לא זכאי להינות מכך שלא ניתקה את התקשורת, בהינתן העובדה שהקשר שנקרם בין הנאשם לקטניות הינו בדיו תוך התחזות הנאשם לנערה ורכישת אמונה של הקטניות במרמה - האשם כולו רובץ לפתחו של הנאשם. (וראו טענות דומות שנדחו והופרכו בע"פ 707/14 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (06.07.2015)).

12. עוד נטען בטיעוני ההגנה כי האישום השני עוסק בהתכתבות עם הקטניה ל' במשך 5 ימים ולאחר מכן נכנסה חוקרת משטרתית בנעליה והחלה לשוחח עם הנאשם. כאן המקום להבהיר ולהדגיש כי הנאשם לא הואשם ולא הורשע בגין המעשים שעשה מול השוטרת אלא בעבירות שביצע מול הילדה בחמשת הימים הראשונים. למעלה מן הצורך יש לומר, כי מבחינת מחשבתו הפלילית של הנאשם, הוא סבר כי הוא ממשיך להתכתב עם ל' והיה מודע היטב לגילה עוד לפני החלפת הקטניה בסוכנת. בעניין ליון עסקין בפסק דין שכולו נסב סביב התכתבות עם חוקרת משטרתית. שם, בעמוד 10 לפסק הדין, נקבע כי:

"ככל שהדברים תלויים בו, יכולה היתה להיות שם קטניה בת 13, כך שמבחינת פוטנציאל הנזק הטמון במעשים (הנזק שצפוי היה להגרם מביצוע העבירה, כלשונו של סעיף 40ט(א)(3) לחוק), חומרת המעשים גבוהה מאד. על כן, אנו סבורות כי בעבירות מסוג זה, ההתחשבות בכך שלא נגרם נזק בפועל, אמורה להיות מינימלית אם בכלל."

13. אומנם מעשיו של הנאשם לא כללו מגע פיזי בינו לבין הקטניות אך לשם ביצוע העבירות דן קדם תכנון כפי

שמפורט באישום הראשון, הנוגע להתחזות הנאשם לבחורה צעירה, העתקת תמונות ללא רשות ושימוש בהן לשם ביצוע המעשים. כמו כן לא ניתן להתעלם מן השיטתיות שמאפיינת את מעשי הנאשם, ולא מדובר במעידה בודדת או מקרה חריג. הנאשם ביצע את העבירות לבדו, כלפי 9 קטינות בגילאים דומים בנות 8.5-12 שנים, החזיק ברשותו חומרי תועבה ובהן דמויות של קטינים מבצעים אקט מיני כזה או אחר, חלקם מתחת לגיל 10. הנאשם בגיר והיה עליו לצפות את הנזק הקשה שיגרם במעשיו אלו לקטינות, והכול תוך ניצול תמימותן וגילן הצעיר.

14. דברים אלו באים לידי ביטוי ומקבלים משנה תוקף בתסקיר נפגעת העבירה שנערך למתלוננת מושא האישום השני, כאמור האישום החמור ביותר מבחינת המעשים המיניים.

הדברים האמורים בתסקיר שהוגש לעיונו קשים וכואבים. ל' מתוארת לאחר האירועים כילדה כבויה ועצבנית, מעגל חבריה הצטמצם, תחושות אשם כלפי עצמה תוך ביטוי מחשבות אובדניות, ביטוי כעס ניכר כלפי אימה שחשפה את הפגיעה המינית. התופעות הפיזיולוגיות המתוארות בתסקיר משמעותיות כגון: הצורך האובססיבי של ל' להתקלח, סיוטים בלילות, משחק בין בובות שהפך להיות בעל אופי מיני. כמו כן, מתוארת פגיעה ממשית על המערך המשפחתי של ל' והשלכות הפגיעה המינית במיוחד על הוריה.

קריאת תסקיר נפגעת העבירה בעניינה של הקטינה ל' מעלה תמונת נזק קשה. הנאשם השתלט על נפשה בעוד שהקטינה עושה כמעט כל מה שהנאשם מבקש ממנה, כשחלק ניכר מהמעשים המיניים שביצעה בעצמה לא נתפסו על ידה כדבר אסור נוכח גילה הצעיר והשלב ההתפתחותי שלה בדומה לילדים בני גילה. השלכות המעשים שביצעה מתגלים כעת ויתגלו עוד בהמשך חייה. חוסר הניסיון, חוסר ההבנה וגילה הצעיר של ל' היוו עבור הנאשם כלי שרת בידיו, תוך שהלה הופך את ל' למעין "שפחת מין" לצורך סיפוק מאוויו המיניים המעוותים. פירוט השיחות והאמירות הקשות המופיעות בהן המופיעות בפתח גזר הדין מחזקות מסקנה זו.

ביחס למתלוננת באישום 2 הוגש תסקיר נפגעת עבירה והנזק ברור, אך בניגוד לטענת הסנגור, סביר להניח שנגרמו נזקים גם לאחרות, במידה פגיעה כזו או אחרת קלה יותר, נגרמו גם למתלוננות שלא הוגש בעניין תסקיר (וראו לעניין זה: ע"פ 6695/08 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (26.01.2009); ע"פ 1890/16 אוחיון נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (09.02.2017)).

מהאמור עולה כי הנזק שנגרם מביצוע העבירות הינו משמעותי, בוודאי כלפי הקטינה ל', ואף לגבי שאר הקטינות במידה כזו או אחרת.

15. בקביעת מתחם הענישה ביחס לאישומים יש להתייחס לרף חומרת העבירות בכל אחד מהמעשים שבוצעו:

באישום מס' 2 הנאשם הפנה שאלות מיניות רבות לקטינה ל', הציע לה הצעות בעלות אופי מיני בוטה בניסיון להשפיע עליה לשלוח לו תמונות מיניות של עצמה. ל' אכן נעתרה לבקשותיו של הנאשם ושלחה לו תמונות עירום חלקי ותמונות של איבר מינה, תוך שהנאשם מחמיא לה על כך. הוסיף הנאשם והנחה את ל' לצלם את אמה עירומה. הנאשם המשיך וביקש מל' לשלוח לו סרטון בו היא משפשפת את איבר מינה, מחדירה אצבע לאיבר מינה, מחדירה מברשת שיער לישובנה הכול בהנחיית הנאשם, וכך עשתה. בנוסף, הנאשם שלח לל' תכנים מיניים. באישומים מס' 2 ו-4 השתמש הנאשם בגופן של הקטינות במספר הזדמנויות לעשיית פרסומי תועבה. המעשים כשלעצמם מצויים ברף הגבוה של החומרה כשהערכים המוגנים שפורטו לעיל נפגעו משמעותית.

באישומים 3, 5-9 הערכים של כבוד האדם, שמירה על גופן של הקטינות וצנעת הפרט נפגעו בעוצמה, יחסית, בינונית. הפגיעות המתוארות באישומים אלו בהיבט המיני יחסית לכתב אישום זה אינן מן החמורות. במרבית האישומים הללו הנאשם החמיא לקטינות, ביקש מהן לשלוח לו תמונות עירום של עצמן, חלק מהקטינות עשו זאת וחלקן לא, מעשים שחלקם עולים כדי הטרדה מינית ומשכך מדובר בפגיעות המצויות ברף הנמוך-בינוני של עבירות המין. חלק מן האישומים הללו כוללים ניסיון לגרם מעשה מגונה בקטינה או גרם מעשה מגונה בקטינה, עבירות שחומרתן גבוהה יותר, וחלק כוללים שילובים של עבירות אלו, אך כאמור מדובר בעבירות שמצויות ברף חומרה בינוני.

אישום מס' 10, עוסק בהחזקת חומרי תועבה. אף כאן נפגעו ערכי השמירה על הפרטיות והחובה להגן על קטינים מפגיעה מינית. ברשותו של הנאשם נמצאו כ-100 קבצים הכוללים דמויות של קטינים המבצעים בעצמם ו/או באחרים אקטים מיניים. חומרים אלו נמצאו בכמה אמצעים דיגיטליים ברשותו של הנאשם, הן בטלפון הנייד שלו, הן בטאבלט, חשבון גוגל, חשבון מסנג'ר. החשיפה של הנאשם לחומרים אלו לא הייתה נקודתית אלא ממושכת ורחבה ומשכך חומרת העבירה מצויה ברף בינוני-גבוה.

16. מדיניות הענישה בעבירות מין בקטינים ברחבי רשת האינטרנט, טומנת בחובה מנעד עונשי רחב הנגזר מנסיבות מגוונות המשליכות על גזירת העונש על מבצע העבירה. באי כוח הצדדים הגישו לעיון בית המשפט פסיקה ענפה, וכל אחד מהם ביקש לאמץ את הגישה העונשית המתאימה לטיעונו, ובתמצית עיקרי הדברים:

א. תפח (חי') 3935/16 טמסוט נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (28.03.2016) - המערער ביצע עבירות מין באמצעות רשת האינטרנט כלפי 11 קטינות תוך שהתחזה לנער בן 15-17 שנים. נקבע כי מתחם הענישה לגבי אישום שכלל גרם אינוס והטרדה מינית, ינוע בין 12 ל-36 חודשי מאסר בפועל, ומתחם הענישה לגבי עבירות שכללו מעשה מגונה או ניסיון לבצע מעשה מגונה או הטרדה מינית, ינוע בין מאסר על תנאי לשנת מאסר בפועל. לגבי האישום של החזקת פרסום תועבה ובו דמותו של קטין, נקבע מתחם ענישה הנע בין 3 עד 6 חודשי מאסר, כאשר הנאשם החזיק סרטון אחד בלבד. בביהמ"ש העליון נקבע כי המתחמים שנקבעו בבימ"ש קמא נכונים, הותיר את עונש המאסר על תנאי ופיצוי בסך 92,500 ₪ על כנם אך עונש המאסר בפועל הופחת ל-5.5 שנות מאסר חלף 6.5 השנים שנקבעו.

ב. תפ"ח 378-12-17 מדינת ישראל נ' שרלי ביטון [פורסם בנבו] (22.05.2019) - הנאשם, בן 46 שנים, הורשע על פי הודאתו בביצוע עבירות מין ב-17 קטינות בנות 10-13 שנים, תוך התחזות לנער מתבגר ואיומים וסחיטות לשם ביצוע המעשים. נקבע כי מתחם הענישה לגבי העבירות שכללו גרם מעשה אינוס, גרם מעשה סדום, גרם מעשה מגונה והטרדה מינית ינוע בין 15 ל-26 חודשי מאסר, מתחם הענישה לגבי עבירות של סחיטה באיומים, מעשה מגונה בקטינה או ניסיון לביצוע מעשה מגונה בקטינה והטרדה מינית ינוע בין 4 ל-12 חודשי מאסר. מתחם הענישה שנקבע לגבי עבירת החזקת פרסום תועבה נע בין 2 ל-6 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם נגזרו 8 שנות מאסר בפועל, זאת לצד 12 חודשי מאסר על תנאי ותשלום פיצויים בסך 6,000-25,000 ₪ לכל קטינה בהתאם לעבירות.

ג. ע"פ 707/14 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (06.07.2015) - המערער, בן 44, נעדר עבר פלילי, הורשע עפ"י הודאתו בביצוע עבירות מין מרובות כלפי 33 קטינות מזוהות ועוד עשרות קטינות נוספות באמצעות האינטרנט, תוך התחזות לאחר, שנכללו במסגרת 29 האישומים בכתב האישום המתוקן. כתב האישום כולל, בין היתר, מעשה מגונה בקטינה, גרם מעשה מגונה בקטינה, הטרדה מינית, שימוש בגופו של קטין לעשיית פרסום תועבה, פרסום תועבה ובו דמותו של קטין, סחיטה באיומים, גרם מעשה אינוס והחזקת פרסום תועבה. ביהמ"ש שלערער עמד על חומרת המעשים המצדיקים ענישה מחמירה, אך הפחית שנתיים מעונש בן 14 שנות מאסר בפועל שהושת על המערער, נוכח

עיקרון ההדרגתיות. נכון למועד כתיבת פסק דין זה נקבע כי "הפסיקה בתחום עדיין מועטה וטרם נצברה פסיקה בהיקף המגבש מדיניות ענישה ברורה. על כן מצאנו שלא למצות את הדין עם המערער, כמתחייב חומרת מעשיו, תוך התווית הדרך לעתיד באשר למדיניות הענישה הראויה בעבירות מסוג זה". בשל כך, על המערער נגזרו 12 שנות מאסר, 2 מאסרים מותנים ופיצוי של 10,000 ₪ לכל אחת מ-33 הקטינות.

ד. ע"פ 538/13 סבח נ' מדינת ישראל- הנאשם, כבן 52 שנים, התחזה לנער בן 15 שנים וניהל שיחות עם 9 קטינות במשך כשנה. הנאשם הדריך את הקטינות לבצע מעשים מיניים בגופן, עודד אותן לשלוח אליו תמונות עירום של עצמן תוך הפצרה מתמשכת בהן ושימוש באיומי פגיעה עצמית אלמלא יענו לבקשותיו. עם אחת הקטינות הנאשם נפגש וביצע כלפיה מעשה מגונה. על הנאשם נגזרו 6 שנות מאסר בפועל, 18 חודשי מאסר על תנאי ופיצוי לכל קטינה בסך 15,000 ₪. פסק הדין ניתן לפני כניסת תיקון 113 לחוק, הערעור נדחה ונקבע כי העונש לא סטה ממדיניות הענישה הנוהגת.

נוסיף על כך מספר תקדימים עונשיים שמצאנו לנכון להזכירם, ולענייננו יפים הדברים כדלקמן:

ה. רע"פ 4181/20 קרוואני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (30.06.2020)- הנאשם הודה בעובדות כתב האישום במסגרת הסדר טיעון בעבירות של פגיעה בפרטיות, הטרדה מינית, פרסום חומר תועבה, החזקת חומר תועבה וניסיון למעשה מגונה בקטין. הנאשם בעל עבר פלילי, לרבות הרשעה בעבירת מין בעטיה נדון ל-7 שנות מאסר. הנאשם שהה במקום ציבורי וצילם 8 סרטונים בהם נצפו קטינים כשהם ערומים. לאחר דיון בשאלה המשפטית הנוגעת לעבירת שימוש בגופו של קטין לעשיית פרסום תועבה, שאלה שעלתה גם בענייננו, הורשע הנאשם גם בעבירה זו בערעור בביהמ"ש המחוזי. בנוסף הנאשם יצר קשר עם שני קטינים וחוקר משטרה והציג עצמו כבחורה, תוך שליחת תכנים מיניים או הצעת הצעות בעלות אופי מיני. על הנאשם נגזרו 36 חודשי מאסר בפועל חלף 24 החודשים שהושתו בבית משפט קמא, לצד מאסרים מותנים ופיצויים. ערעור לביהמ"ש העליון נדחה.

ו. רע"פ 5248/20 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (18.08.2020)- הנאשם הורשע בבימ"ש השלום בביצוע עבירות מין בקטינים באמצעות רשת האינטרנט, והושת עליו עונש של 18 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו, מאסרים מותנים וקנס. האירועים בגין הורשע הנאשם נסובו סביב התכתבותו עם סוכנת משטרתית, כשהלה סבר שמדובר בקטינה בת 13. הנאשם הורשע במספר עבירות של ניסיון להטרדה מינית של קטין ושלוש עבירות של ניסיון למעשה מגונה בקטינה מתחת לגיל 14. בית המשפט שקל לחומרה את עברו הפלילי, ואת תסקיר שירות המבחן והערכת המסוכנות המלמדים על מאפיינים מניפולטיביים. מנגד, בית המשפט שקל את נסיבותיו האישיות של הנאשם, את הודאתו ומשך התקופה בה שהה במעצר ובתנאים מגבילים, ובנכונותו להשתלב בהליך טיפולי. לבסוף, קבע בית המשפט את העונש האמור לעיל והערעורים במחוזי ובעליון נדחו.

ז. ע"פ 1195/19 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (03.03.2020)- כתב האישום מגולל מעשים שבוצעו במשך כחצי שנה באמצעות יישומון שבו פנה המערער ל-6 קטינות שונות בהצעות מיניות שונות. המערער הורשע בביצוע מספר עבירות מעשה מגונה בקטינה, ניסיון לגרם מעשה מגונה בקטינה, איומים ועבירת החזקת פרסומי תועבה. המערער נידון ל-3 שנות מאסר בפועל, חרף המלצת שירות המבחן לעונש מאסר בדרך של עבודות שירות בלבד; וכן הושתו על המערער עונשי מאסר על תנאי וחייב בפיצוי למתלוננות בסך כולל של 140,000 ₪. ערעור לעליון נדחה ושם נקבע: "העונש שהוטל על המערער אינו חמור ביחס לחומרתם של מעשיו הנלוזים... פעם אחר פעם, נקבע כי עבירות אלו ראויות לענישה מחמירה, נוכח הקלות שבה ניתן לבצען, הריחוק הנפשי שנוצר בין העבריין לבין הקורבן, החדירה הקשה לפרטיות של הקורבן, והחשש מפני הפצת תמונות והסרטונים לשם סחיטה."

ח. תפ"ח 60329-02-19 מדינת ישראל נ' דמקיר [טרם פורסם] (27.10.2020) - הנאשם, בן 52 בעת ביצוע המעשים, הורשע בביהמ"ש מחוזי מרכז בגין ביצוע עבירות מין בקטניות ובגירות, באמצעות הרשתות החברתיות, תוך שימוש במספר זהויות בדויות שונות. הנאשם הורשע בעבירות גרם מעשה אינוס כלפי שתי קטניות ובגירה אחת, ניסיון לגרם מעשה סדום כלפי קטינה, ניסיון לבצע גרם מעשה אינוס כלפי קטינה כבת 12, ביצוע מעשה מגונה כלפי 8 קטניות ו-21 בגירות, הטרדה מינית כלפי 20 קטניות שגילן מתחת לגיל 15 ועוד 6 נערות מעל גיל 15, החזקת חומר תועבה בדמות קטין שכללו כ-250 קבצים פדופילים, שימוש בגופן של 6 קטניות לעשיית פרסום תועבה, ומעשה מגונה ופגיעה בפרטיות בכך שצילם 10 קטניות במרחב הציבורי. מסכת האירועים משתרעת על פני תקופה כבת 4 שנים. הנאשם פנה לקטניות באופן המותאם לגילן, הפנה שאלות מיניות רבות, הכול תוך שימוש בפלטפורמה חברתית שנתנה דרור ליצירת האפלים של הנאשם. ביהמ"ש עמד על חומרת העבירות שביצע הנאשם, הנזק שנגרם לנפגעות העבירה, גם לגבי נפגעות שלא הוגשו לגביהן תסקיר נפגעת עבירה, לצד הודאת הנאשם במיוחס לו ונסיבותיו האישיות של הנאשם שאינו בעל עבר פלילי, אובחן כבעל סטייה פדופילית וסובל לאורך השנים מבעיות מתחום בריאות הנפש. לפיכך נגזרו על הנאשם 8.5 שנות מאסר בפועל, 19 חודשי מאסר על תנאי ופיצוי משתנה לכל אחת מנפגעות העבירה.

תיק זה חמור במידת מה מהתיק שלנו לעניין השיקולים לקביעת המתחם, אך בתוך המתחם התיק שלנו מצדיק החמרה יותר מתיק זה.

17. נדגיש כי סקירת הפסיקה הנוהגת שהובאה לעיל מהווה אך פרמטר אחד שעל בית המשפט לקחת בחשבון כחלק ממכלול השיקולים לקביעת מתחם העונש ההולם. כפי שקבענו בעמוד 23 לפס"ד תפח"ע 61484-12-19 מדינת ישראל נ' ראובני [טרם פורסם]:

"בהבחינת שיקול הדעת, אין כוונה לערוך ממוצע סטטיסטי של טווחי ענישה נוהגים ואל לו לבית המשפט להיות כבול לרמת ענישה הנהוגה אם סבר שיש מקום לשנותה, או מקום שבו נסיבותיו של התיק הנדון מצדיקות קביעתו של מתחם עונש שאינו עולה בהכרח בקנה אחד עם הענישה הנוהגת."

כפי שהובהר בהרחבה לעיל ובמסגרת סקירת מדיניות הענישה, נראה כי לאור חדשנות אופן ביצוע העבירות, כמו גם הדרכים בהן ניתן לבצע עבירות מין "מרחוק", משתכללות עם התקדמות האמצעים הטכנולוגיים. במקרה שבפנינו הטכנולוגיה הווירטואלית גלשה לעולם הממשי, שכן הנאשם גרם לקורבנותיו לבצע בעצמן מעשים מיניים.

לטענת ב"כ הנאשם אסופת הפסיקה שהציג יש בה כדי ללמד על רמת ענישה נמוכה במקרים דומים.

אנו סבורים כי בשלה העת לנקוט בגישה מחמירה כלפי מבצעי עבירות מין באינטרנט בדרכים וירטואליות ויש להעניש עליהן בחומרה, תוך הטלת עונשי מאסר משמעותיים לריצוי מאחורי סורג ובריח.

18. קשה, עד בלתי ניתן, למצוא מקרה הזהה לחלוטין בנסיבותיו למקרה אחר וקיים מנעד רחב של מתחמי ענישה בגין עבירות אלה, זאת מחמת משתנים רבים ונסיבות ביצוע העבירות המשתנות ממקרה אחד למשנהו, טיבן וחומרתן. הדבר מובהר מתוך הפסיקה הרחבה שהוצגה, גם על ידינו וגם על ידי ב"כ הצדדים.

בבואנו לקבוע את מתחם העונש במקרה זה שקלנו את מכלול הדברים האמורים לעיל, ובכללם הערכים החברתיים שנפגעו, מידת הפגיעה באותם ערכים, נסיבות ביצוע המעשים ומדיניות הענישה הנוהגת. יש להביא בחשבון שבחלק

מהתקדימים שפורטו לעיל דובר בנסיבות קשות וחמורות מהמקרה שלנו. בחלק מהמקרים דובר על יותר מתלוננות או עבירות נוספות שנלוו לביצוע עבירות המין העיקריות.

על רקע האמור מעלה אנו סבורים כי יש לקבוע את מתחמי העונש הבאים:

באירוע של האישום השני שעניינו גרם אינוס, גרם מעשה סדום, גרם מעשים מגונים והטרדה מינית בקטינה ל" - אנו קובעים מתחם ענישה של 3-7 שנות מאסר בפועל.

בשלושת האירועים שהם האישומים השלישי, החמישי והתשיעי, שעניינו של כל אחד מהם בהטרדה מינית של הקטניות ג', א' ו-אמ', בהתאמה - אנו קובעים מתחם ענישה של מאסר על תנאי עד 6 חודשי מאסר בפועל בעבור כל אחד מן האירועים.

באירוע של האישום הרביעי, שעניינו גרם מעשה מגונה ושימוש בגופו של קטין לעשיית פרסום תועבה והטרדה מינית כלפי הקטניות ה' ו-או' - אנו קובעים מתחם ענישה של 18-36 חודשי מאסר.

באירוע של האישום השישי, שעניינו גרם מעשה מגונה והטרדה מינית בקטינה אי' - אנו קובעים מתחם ענישה של 12-24 חודשי מאסר.

באירוע של האישום השביעי, שעניינו ניסיון לגרם מעשה מגונה, וכן הטרדה מינית, כלפי הקטניה ר' - אנו קובעים מתחם ענישה של 6-12 חודשי מאסר.

באירוע של האישום השמיני, שעניינו ניסיון לגרם מעשה מגונה בקטינה נ' - אנו קובעים מתחם ענישה של מאסר על תנאי- 6 חודשי מאסר בפועל.

באירוע של האישום העשירי, שעניינו החזקת חומר תועבה ובו דמותו של קטין - מתחם הענישה יהא 2-6 חודשי מאסר בפועל.

19. בגזירת עונשו של הנאשם בתוך המתחם יש להתחשב בנסיבותיו האישיות בהתאם לסעיף 40א לחוק כפי שפורטו ע"י ב"כ, בהודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן, שחסכה זמן שיפוטי יקר, זמן תביעה, זמן עדים ובעיקר חסך מהמתלוננות את המעמד הקשה של עדות בבית המשפט.

עפ"י האמור בתסקיר שנערך בעניינו של הנאשם נראה כי הלה מודה בעובדות כתב האישום המתוקן דן באופן פורמלי בלבד, תוך שהוא מייחס משקל ניכר להשפעת מעשיו על משפחתו ולא מצליח להבין את הבסיס של מעשיו. על אף טענותיו של ב"כ באשר לסיכויי הנאשם להשתקם, שירות המבחן המליץ, ובמיוחד לאור עברו הפלילי של הנאשם, להטיל ענישה מוחשית של מאסר בפועל, בחינת התאמתו לטיפול ייעודי במסגרת שירות בתי הסוהר, הטלת מאסר מותנה מרתיע ותשלום פיצוי לנפגעות העבירה. עפ"י האמור בהערכת המסוכנות שנערכה בעניינו של הנאשם, רמת מסוכנותו המינית הינה גבוהה. גם בהערכה זו ניכר כי הנאשם מודה באופן פורמאלי בלבד בעובדות כתב האישום המתוקן, תוך הבעת מאפיינים מניפולטיביים. בלט במיוחד עיוות חשיבה בקרב הנאשם שכן הלה מתייחס לילדות נפגעות העבירה כאל נשים, חסרה תובנה רגשית למשמעות מעשיו והשפעתן על הקטניות. ביצוע עבירות זהות לעבירות שבגינן נענש ואף

ביצוע עבירות חמורות יותר מעיד על חוסר מורא מפני החוק וכניעה ליצריו העברייניים. המרכז להערכת מסוכנות התרשם כי הנאשם העדיף לבצע פגיעות מיניות נוספות מאשר לפנות לעזרה, זאת למרות שהשתתף בהליך ייעודי לעברייני מין ולמד אודות מצבי הסיכון. בתקופה הקצרה שבין שתי הערכות המסוכנות רמת המסוכנות עלתה באופן משמעותי.

20. הנאשם ביצע את העבירות כשתלוי ועומד נגדו מאסר מותנה בר הפעלה בן 10 חודשים שהוטל עליו במסגרת ת"פ 23327-10-15. חלף זמן מועט והנאשם ביצע את העבירות כאמור בעובדות האישום השני והשביעי בהם הורשע. בנסיבות אלה יש חובה להפעיל את התנאי.

בהתאם להוראת סעיף 58 לחוק, מאסר על תנאי יופעל באופן מצטבר לתקופת המאסר בפועל שנקבעה, ובית המשפט רשאי לסטות מהקבוע בסעיף זה מטעמים שיירשמו. ככל שקיימת זיקה בין העבירה הנוכחית לבין העבירה שבגינה הוטל עונש המאסר המותנה, ייטה בית המשפט להחלט ברירת המחדל והפעלת המאסר המותנה באופן מצטבר. בענייננו, לא מצאנו לסטות מהכלל האמור, שכן הנאשם הורשע בעבירות מין שהן בניגוד לסימן ה' לפרק י' לחוק העונשין ועבירות שהן בניגוד לחוק הטרדה מינית, כקבוע בגדרי התנאי בגזר הדין שניתן בהרשעתו הקודמת. לא זו אף זו, הנאשם ריצה עבודות שירות והיה תחת צו מבחן, דבר שלא הרתיע אותו מלבצע את המעשים המתוארים באישומים 2 ו-7 בכתב האישום המתוקן. משכך, המאסר על תנאי בן 10 החודשים שהוטל עליו במסגרת ת"פ 23327-10-15, ירוצה במצטבר (ראו: ע"פ 2336/16 מזריב נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 32 (14.12.2017); ע"פ 1944/20 מדינת ישראל נ' מוחמד אמארה (פורסם בנבו, 1.7.20)).

21. עפ"י קביעת גזר הדין בתיק האמור לעיל, הנאשם חתם על התחייבות בסך 10,000 ש"ח להימנע מביצוע עבירות מעשה מגונה והטרדה מינית למשך 3 שנים מיום מתן גזר הדין, קרי 17.07.2018. טרם יבשה הדיו על התחייבות זו, והוא עבר עבירות בניגוד לה. הגם שהתביעה לא ביקשה את הפעלת ההתחייבות אנו סבורים שחובה להפעילה:

סעיף 76 לחוק שעניינו גביית סכומי התחייבות קובע:

"התחייב אדם לפי סעיף 72 להימנע מעבירה, ולאחר מכן בית משפט הרשיעו בעבירה שהתחייב להימנע ממנה או קבע כי הוא ביצע את העבירה כאמור אך לא הרשיעו, יצווה בית המשפט שהרשיע או שקבע כאמור, על תשלום סכום ההתחייבות..."

בעניין זה ראו גם ע"פ (ת"א) 70683/06 מדינת ישראל נ' מרקין אלכסנדר [פורסם בנבו] פסקה 6 לפסק הדין (07.03.2007):

" לא בכדי קבע המחוקק כי בבואנו להפעיל מאסר על תנאי, עדיין מסור לבית המשפט שיקול הדעת, אם אכן יש מקום לשלוח את הנאשם אחר סורג ובריא, בגין עבירה נוספת ... שונים הדברים בבואנו לדון בשאלה של תשלום כספי. כאן אין מדובר בשלילת חירותו של אדם, אלא בחיוב כספי אשר בית המשפט מצא לנכון להטילו על תנאי בהליך קודם, ומהווה ... כעין "קנס על תנאי"."

למרות כל האמור, מאחר והתביעה לא ביקשה את הפעלת ההתחייבות ובעיקר בשל כך שלא הציגה בפנינו כתב התחייבות חתום, אנו נמנעים מלהפעילה.

22. עיינו הרואות כי דבר לא מרתיע את הנאשם והוא אף מסלים את חומרת מעשיו, כלהלן:

א. הנאשם ביצע את העבירות בעניינו למרות שמעל ראשו מרחף מאסר מותנה בן 6 חודשים;

ב. הנאשם ניצל לרעה את התחשבות בית המשפט בהליך הקודם, שבו הושת עליו מאסר בעבודות שרות, וביצע חלק מהעבירות בתוך תקופת ריצוי המאסר כאמור;

ג. הנאשם ביצע חלק מהעבירות בתקופת התחייבות שחתם להימנע מביצוען;

ד. הנאשם ביצע חלק מהעבירות בהיותו תחת פיקוח צו מבחן.

הנאשם טען שרצונו להשתקם ולטפל בעצמו. אם אכן יחפוץ בכך, יוכל לבקש מסגרת טיפולית ייעודית בתוך כותלי הכלא.

הנאשם וב"כ מתארים את הפגיעה הקשה במשפחתו, עברו האובדני והמשברים הנפשיים שעבר. אולם, אין בכך להוות שיקול מכריע לקולא. שמענו את דברי עדי האופי לעניין העונש. אכן, נסיבות חייו של הנאשם לא היו קלות. צערה של המשפחה מובן. אך אל לנו להתעלם מהפגיעה הקשה בנפגעות העבירה ובמשפחותיהן.

עוד יש להביא בחשבון את שיקולי הרתעת הרבים, המתחייבים נוכח התגברות התופעה של ביצוע עבירות מין כלפי קטינים באינטרנט, קלות ביצוע, הקושי באיתורן והצורך במיגורן.

מנגד, הודאתו של הנאשם, כאשר המחלוקת בין הצדדים נסבה סביב המישור המשפטי בנוגע לעבירה אחת, נשקלה לקולא. עוד לקחנו בחשבון, לזכות הנאשם, את גילו הצעיר ונסיבותיו האישיות, את הבעת הצער והחרטה שהביע בפנינו על מעשיו; את ההשפעה המרתיעה שהייתה למעצרו, את התנאים המגבילים בהם שהה ואת השפעת המאסר הראשון בחייו על הנאשם ועל הוריו.

23. במקרה זה מדובר בסדרת אירועים ועבירות מאותו הסוג, הדומים בנסיבותיהם (ראו סעיף 40ג(ב) לחוק העונשין). כך גם נהגו בכל המקרים הנזכרים בפסיקה לעיל שם נפסק עונש כולל לגבי כל כתב האישום; הגם שהוא כלל אישומים נפרדים רבים ונקבעו מתחמי ענישה נפרדים לגבי כל אישום או קבוצת אישומים. על כן, מצאנו לנכון להטיל על הנאשם עונש כולל בגין כל האישומים נשוא כתב האישום, ולא עונשים נפרדים בגין כל אישום או אירוע.

24. לאור כל האמור לעיל, לאחר שעיינו בחומר שהוגש לנו, בתסקירים ובהערכת המסוכנות ושמענו את טיעוני באי כוח הצדדים לעונש, אנו משיתים על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 7.5 (שבע וחצי) שנות מאסר לריצוי בפועל מיום מעצרו בתיק זה, במצטבר לכל עונש מאסר שהנאשם מרצה אם הוא מרצה, בניכוי ימי מעצרו מיום 18.12.2018 ועד ליום 11.03.2019 ומיום 31.08.2019 ועד היום; בשים לב לאי ניכוי ימי המעצר בהם היה אסיר בגין עבודות השירות שהופקעו בת"פ 23327-10-15 בגין ריצה מאסר מיום 11.03.2019 ועד ליום 30.08.2019. לענין אי ניכוי ימי המעצר בהם היה נתון במאסר בתיק אחר, ראה (ע"פ 8244/17 מדינת ישראל נ' פלוני (21.6.18) בפסקה 20 לפסק הדין):

"לנאשם שהורשע אין זכות קנויה להתחשבות מצד בית המשפט באופן שיורה על ניכוי חלק מימי מעצרו החופפים לימי מאסרו, וברירת המחדל כאשר ימי המעצר הם בחופף למאסר אחר, היא כי ימי מעצר אלה לא ינוכו מן העונש. בנסיבות העניין, לא מצאנו כי ראוי המשיב להתחשבות בדמות ניכוי ימי מעצרו החופפים לתקופת מאסרו, אשר נגזר עליו בהליך פלילי אחר"

ב. מופעל עונש המאסר המותנה בן 10 חודשים מת"פ 23327-10-15, באופן שכולו ירוצה במצטבר לעונש המאסר שהוטל על הנאשם במסגרת תיק זה.

סך הכול ירצה הנאשם 8 שנים ו-4 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי המעצר כמפורט לעיל.

ג. 18 חודשי מאסר על תנאי, שלא יעבור במשך 3 שנים מיום שחרורו מהכלא עבירת מין שהיא פשע או עבירה מהעבירות שהורשע בהן שהיא פשע.

ד. 6 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור במשך 3 שנים מיום שחרורו עבירת מין שהיא עוון או עבירה מהעבירות שהורשע בהן שהיא עוון.

ה. הנאשם ישלם למתלוננת באישום 2 פיצוי בסך 40,000 ₪; למתלוננות באישומים 3, 5-9 פיצוי בסך 5,000 ₪ לכל אחת; ולמתלוננות באישום 4 ישלם הנאשם פיצוי בסך 15,000 ₪ לכל אחת. בסך הכול ישלם הנאשם סך של 100,000 ₪.

הפיצוי לכל מתלוננת יופקד בקופת בית המשפט ויועבר לאופטרופוס של כל קטינה עפ"י פרטים שמסרה או תמסור התביעה בתוך 7 ימים, כאשר כל אופטרופוס יעשה בכסף לטובת הקטינה ושיקומה.

ו. אנו מורים לחלט לטובת המדינה את התפוסים ששימשו לביצוע העבירות והם: טלפון סלולארי ומכשיר טאבלט.

ז. בשים לב לפיצוי שהושת ולמאסר שעל הנאשם לרצות, החלטנו להימנע מהשתת קנס.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ד חשוון תשפ"א, 11 נובמבר 2020, במעמד הצדדים.